

S'Arenal de Mallorca

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XI. NÚMERO 261

15 DE FEBRER DE 1993

PREU: 200 PTS

Es comerç dona vida i seguretat al barri

Joan-Lluís Gamundí: «En 'Es Crèdit' els Nigorra han volgut viure de gorra»

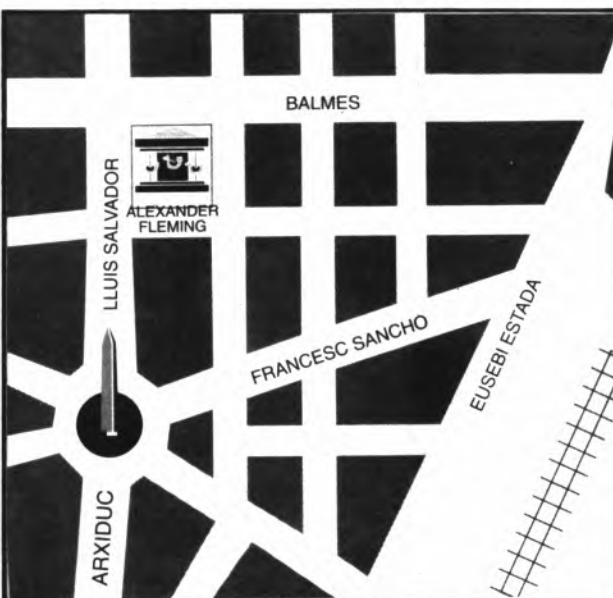
Joan-Lluís Gamundí, respon en aquest número de S'ARENAL DE MALLORCA les acusacions de què ha estat objecte després de l'entrevista que en aquest mateix periòdic li vàrem fer, en la qual posava els punts damunt les is sobre l'afer del Banc de Crèdit Balear.

Gamundí no s'espanta de res i inicia, amb aquesta, una sèrie de Cartes Obertes que aclariran del tot què ha passat i què ha deixat de passar dins "Es Crèdit" des que Miquel Nigorra i la seva dona, Corona Cobián, se'n feren càrrec.

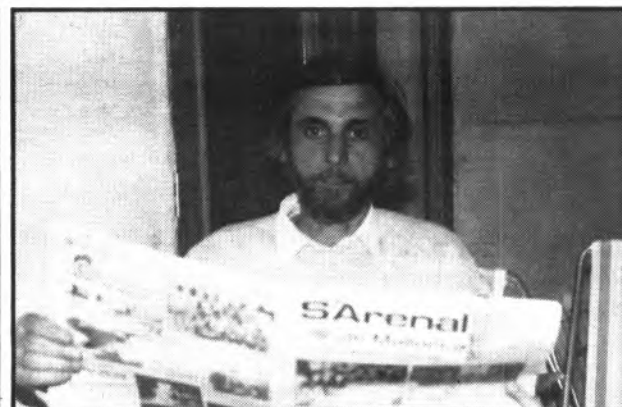
Lluís Valls Taverner, José Gómez, José Moreno, Tummy Bestard i altres aniran desfilant per aquestes Cartes Obertes per aclarir d'una vegada i per totes aquest enrevessat assumpte. (Veure pàgina 11)

Aquest periòdic se pot trobar a tots els quioscs de Mallorca. Si no el trobau, demanau-lo

**"UN HOME QUE HA FET PAÍS"
GRÀCIES, LLOMPART.**

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cada-cuna de les famílies de les barriades que confronten amb la carretera de Sóller i la via del tren, a la ciutat de Mallorca. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Enviau-nos-la.

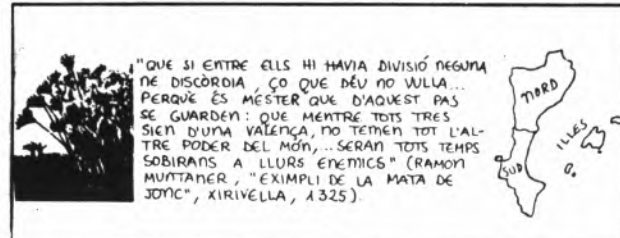
Biel Majoral

Biel Majoral: «Mallorca és una terra que ha creat gent forta d'esperit»

Gabriel Oliver, "Majoral", un algaidí de quaranta-dos anys, cantador, pagès i professor de Filologia Catalana, ha estat entrevistat en aquest número de S'ARENAL DE MALLORCA. En aquesta entrevista Biel Majoral fa un repàs de la seva activitat en l'ensenyança i en el món dels cantadors, així com del seu pas per la política com a diputat del PSM.

En la seva faceta com a cantador, Majoral, juntament amb Biel Caragol, el Tio Gori i en Biel des Cantó, varen recórrer tot Mallorca donant a conèixer les gloses i cançons de la terra. Així mateix, Majoral ha estat un dels principals impulsors de la recuperació de les danses dels Cossiers d'Algaida, unes danses que es remunten als temps de l'avior.

En Biel Majoral és un personatge incòmode per als estaments culturals oficials, cosa que ha provocat la seva marginació. En aquesta entrevista, ens en parla de tot això i de més coses. (Veure pàgina 12 i següents)

Xafarderies

* Tots hi érem, els mallorquins i els espanyols, tot anàrem a dir l'últim adéu en Josep Maria Llompart. El president del Parlament espanyol i el ministre de Cultura presidiren el funeral i digueren que era un gran poeta. I què més? En Llompart fou l'home de combat, del combat contra Espanya, naturalment! Durant els darrers vint anys l'hem vist encapçalant totes les manifestacions mallorquines, és a dir antiespanyoles, que s'han fet a Ciutat i que han estat moltes. Les manifestacions del 31 de desembre organitzades per Catalunya Lliure i altres petits grups que escandalitzaven la gent d'ordre amb eslògans com "Espanyols, fora de Mallorca", "boti, boti, boti. Espanyol el qui no boti", "Els catalans, no som espanyols", "fora, fora, fora, la bandera espanyola", i altres que en aquest moment no record i que juntament amb Josep Maria Llompart he cantat ben fort pels carrers de Ciutat. D'això no en digueren res els ministres i presidents espanyols ni els diaris forasters de Ciutat.

* I ara que en parlem, de diaris forasters, a Ciutat, n'hi ha per donar i per vendre. De seguir per aquest camí, els mallorquins no tindrem altre feina que comprar i llegir diaris en foraster. Anau, anau al quiosc, triau i remenau! L'Última Hora i Balears, el Diario de Mallorca, El Diario 16 i el darrer que ha sortit EL DIA DEL MUNDO, amb notícies i comentaris de la forasteria, cartes gonelles i col·laboracions dels col·laboracionistes mallorquins. Tot un panorama de colonialisme cultural que afegit al fiscal fan de Mallorca la colònia quasi perfecta.

* Seguint amb la premsa escrita, direm que hem rebut una comunicació del regidor de l'Ajuntament de Ciutat

NOTA DE LA REDACCIO

S'Arenal de Mallorca vol posar de manifest que els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors. Totes les persones o entitats que se sentin al·ludides pel contingut d'aquesta publicació tenen a la seva disposició la secció Cartes al Director que admet escrits que compleixin els següents requisits: * L'extensió màxima són vint-i-cinc retxes, escrites a màquina. * Les cartes han d'anar signades per l'autor amb noms i llinatges i ha d'incloure adreça, telèfon i D.I. No es publicaran textos firmats amb pseudònim o inicials i quan l'escrit provingui d'un col·lectiu, ha de signar-lo un dels seus components.

Sebastià Serra denunciant la paralització de múltiples activitats als centres culturals de Palma i el retall de subscripcions a la premsa diària a les biblioteques municipals, concretament al diari AVUI, únic diari que es rep o que es rebia en català.

* En instància al batle de Ciutat, el mateix Sebastià Serra exposa que: "A causa d'haver-se tallat nombrosos pins al Vall Tranquil, a sa Coma de Gènova, els llenyataires s'en dugueren els troncs, però deixaren les branques que ja són seques i en venir l'estiu seran una amenaça d'incendi". Nosaltres volem col·laborar en aquest afer i recomanem als nostres subscriptors de Gènova, el Terreno i Son Rapinya que tinguin foganya, que vagin al Vall Tranquil a dur-s'en la llenya. El foc de llenya de pi és el millor perquè perfuma l'ambient alhora que eixuga la humitat de les cases de prop de mar.

* Convergència Balear ens envia un fax que diu: "Volem alertar la població del perill que comporta la proliferació d'urbanitzacions il·legals amb una total anarquia arquitectònica a l'estil de Cas Patró o les casetes de Llucmajor que estan convertint el camp mallorquí en un gran solar de quasi barraques axaletades. Igualment demanem a les autoritats que facin complir les lleis amb totes les seves conseqüències, ja que únicament així podrem preservar la dignitat del nostre camp dels interessos egoistes i especuladors. Convergència Balear", acaba el comunicat, "treballarà perquè desapareguin d'una vegada aquestes urbanitzacions que són una amenaça pel nostre patrimoni."

* L'amic Josep Casalta, de Vila Real, Castelló, ens envia un xec de dues mil pessetes i una carta que reproduïm: "Aprofitant que tinc de transmetre el taló del quiosc 'el Jordi' i també fart de Damians-Pons, potser tindriem de posar fil a l'agulla del paller. Són centenars, milers diria jo que es declaren independentistes, però quan els furgues un poquet per a vora la seva sinceritat t'ixen amb allò de... tu ets boig, tu ets un utòpic, tu no saps el que dius...; doncs si, sóc boig, sóc utòpic i no sé el que em dic... Però, a mi, ¿qui em pot negar per ètica, per moral, per justícia, per necessitat, per raó, per dret, que m'independentitzi iniciant les noves lleis? En la qual la primera és: Queden abolides totes les lleis forasteres o de col·laboracionistes des del Decret de Nova Planta."

* M'ho va dir l'amo del Bar Nevada amb aquestes paraules: "No puc tenir aquest periòdic damunt el tasser perquè uns el tiren i uns altres l'esqueixen i el tiren a la paperera. A mi m'agrada, però als clients no."

On s'ha vist mai! Aquests "clients" que es dediquen a fer això són dignes successors dels Torquemades i hitlerians de torn, els quals, si no els agrada una cosa -sigui llibre o persona- el cremen en una foguera que ells creuen "purificadora". I llavors n'hi ha de mal lletats que ens diuen nazis a nosaltres!

* El conseller d'Agricultura ha fet com els crancs: marxa enrera i de valent. L'edició d'uns fulletons que fan propaganda d'agroturisme a les Balears compta amb un mapa a les pàgines centrals en el qual s'ha passat pels dallons el Decret de Toponímia del seu mateix Govern. Hi veim escrit "Lluchmayor", però també "Bunyola" "Binisalem", però també "Valldemossa"... un desgavell d'antologia. No sabem si és culpa seva, dels que han redactat el fulletó o dels que l'han imprès, però el conseller

d'Agricultura del Govern Balear no hauria de consentir aquestes beneïtures en les edicions de la conselleria. Ferialles, o plorera, segons com es miri, i ràbia, molta ràbia, es miri des d'on es miri.

Arrancaren fruits i branques, cremaren nostra soca, però les arrels no pogueren matar.

Espipellades

* Fa pocs dies s'ha fet públic l'estudi fet pel Banc Bilbao Vizcaya i la Fundació FIES analitzant la situació i l'evolució de l'economia de l'Estat. Pel que fa referència a les illes Balears s'ha de destacar que després de molts d'anys hem perdut el primer lloc quant a la renda familiar. Aquest fet era suposat per molts davant la difícil situació de la nostra economia. Una dada, per ventura no tant sabuda, i que també s'extreu d'aquest estudi, és que el 12'93% de la nostra renda és transferida a altres zones de l'Estat. Per si no bastàs l'espoli econòmic a què ens sotmet Espanya, ara també resulta que una part important de la nostra renda se'n va a altres zones. De continuar així la nostra economia està ben perduda, pressió fiscal de cada cop més gran, transferència de renda, inversions ínfimes, no transferència d'imposts... i el culpable sempre és el mateix: l'Estat espanyol.

* L'Ajuntament d'Algaida ha convocat el XVII Certamen de Poesia i Narració Curta i el XV Concurs de Poesia Popular (glosats) dins del Certamen Literari de Castelltíx. Tots els interessats a participar-hi teniu temps de presentar les vostres obres fins al proper 31 de març. Per més informació contactau amb l'Ajuntament d'Algaida.

* Els propers dies 24 i 25 d'abril se celebrarà el V Fòrum "Cristianisme i món d'avui" amb el lema "Alliberats per alliberar" en què es debatrà el compromís cristià en la construcció i defensa de la llibertat i dels drets de les persones i dels pobles. Els interessats en més informació, o que hi vulguin participar, ho poden fer al Fòrum Cristianisme i Món d'Avui, Peu de la Creu, 17. 46001 València.

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Col·laboradors: Gracià Sánchez i Font, Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel 265005. Fax: 269941.

Parlar bé poc costa

Comptes a casa externa

Joan Escanelles i Llinàs

El gloriapatri no menteix: "Com era en un principi, ara i sempre..." Dins el corral del món, cadascú amb altri, reciprocament, es fan els comptes. I en aquest tipus de negoci (espanta d'advertir-ho), s'ajunten quasi maritalment la gosadia amb la ignorància. Pertot arreu el vulgu -no se'n diu "vulgo"-, la pleballa, la plebs o el populatxo s'embarcolla de gust, qui més qui menys doctor eximi de re quodlibetali, de qualsevulla cosa que no entén. La bugaderia universal s'acurulla de verbol, de tipitip i tipitap (no digueu "bla, bla, bla"). No és la parla, sinó la xerra: a tort i a dret, la gent gasta facúndia, tret de sords-muts, infants i comatosos. Qui no sap dur la pròpia casa, té infinites solucions estúpides per a la llar veïna, per als conciutadans, per als circumveïns, per a repúbliques o reialmes i per al món de mones: no hi ha mesura per al cretinisme.

El comaratge o comareig (no "comadreo"), la murmuració, el xafardeig o la xafarderia i altres sinònims, amb formes tan heterogènies com el xiu-xiu o xep-a-xep (no "cutxitxeo"), rums-rums, xerrim-xerram o, mes recomanables, la pretxa la tertúlia són consubstancials a l'home. Ara bé: del "cotilleo", se n'ha de prescindir, com a terme purament espanyol. La cotilla, una mena de faixa, no es confon amb una xafardera. Feta la digressió, retrocedim al tema principal. El cicle de la murmuració comença amb la tafaneria, una espècie de curiositat morbosa que no és mare de la ciència; més tost un entreteniment, ensumada importuna, forma indiscreta de ficar els narius; només els castellans en diuen "fisgoneo". El tafaneig no busca veritats, sinó el plaer de propagar notícies, que sovint i menut es transmeten amb escassa prudència i nul·la rigorositat científica. Els tocamolls o llenguallargs (en foraster d'aquí, "bocasses") deglutiren el seny pel carcabòs; no divulguen notícies profitoses, sinó productes de xerroteria: llagots (no "xismes"), xerrim o xerratòrum (no "habladuries"), rumors, embolics o romancos (de cap manera, "lios"), menes, faules o nyepes (no "patranyes") i boles a bezef ("bulo" no és català). La certitud dels fets i llur utilitat no els interessin gaire.

I sort que les notícies amb morbo no duren la flama d'un misto, i el que avui és plat del dia o menjaret (no és la "comidilla") demà no distreu curiosos ni adreçaria cap orella! Tanta sort! (No va a dir "menos mal"). Quin greu, però, que la superficialitat domini a qui pot més, en un doble nivell d'expressió: el contingut significat i el continent significador, amb l'estiba curulla de barbàrie!

Ens ho hauriem de fer mirar: ja no són verbes.

Acabarem amb un adagi: Olla que no he de menjar, la deix cremar. Sense citar necessàriament "agua que no has de beber...", visquem i deixem viure.

Parlem clar i llampant

Per Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

No m'agradaria tenir un nét negre,
tampoc no em desagradaria

Es molt probable que m'en vagi d'aquest món sense deixar descendència pròpia; això sembla cosa lògica en hom que, encara, és fadri als cinquanta-tres anys i no ha caigut per l'ull dret de la deessa Venus i de la seva cort de fades somniant l'amor de les tres taronges. Però mentre hi hagi vida, hi ha, també, esperança, així que no renunciï, ni renunciaré, mai, a la possibilitat d'ésser continuat biològicament.

Alguna vegada, i amb molta mala llet, se m'ha demanat si m'agradaria tenir un fill o un nét negre. Mirau, jo sóc blanc; mon pare i ma mare eren blancs com, igualment ho eren els seus pares i els pares dels seus pares. Per tant m'agradaria que els meus fills i els meus néts fossin blancs i, per suposat, de cognoms mallorquins. Ara, si tingués un fill o un nét negre, perquè la mare o una avis siguin negres, no per això deixaré d'estimar-los. Seria un fill o un nét meu, de la meua nissaga i punt.

Tot això ve a compte d'aquests politiquets i escriptes que parlen de racisme com d'una cosa sempre dolenta, sense to ni so. Jo no crec en races superiors i en races inferiors. Siguin blancs, negres o grocs, tots els humans tenen dret a viure en pau. El que passa és que jo defensaré, sempre, la meua avior i les meues senyes d'identitat.

Els pobles orgullosos dels seus avantpassats i de la seva història són pobles que mai no moriran. I si no, què m'en direu d'Israel o del poble gitano?

Aina Moll i la bona voluntat

A la darrera tertúlia nacionalista del Bar Mavi, organitzada per Convergència Balear, Aina Moll parlà de normalització lingüística. La senyora Moll és una bona persona que treballa per la nostra llengua, però que moltes vegades, sembla pecar d'ingenuïtat.

Ella creu que el problema del català a Mallorca, de la llengua estàndard i normativa com a vehicle de comunicació habitual es resoldrà per ell mateix; és a dir, amb bona voluntat. Ho afirmà com també afirmà que no sabia de qui ens havíem d'independitzar. La meua reacció davant unes manifestacions tan cucamolles -que fan oloreta de música "celestial"- fou molt simple, no necessitava cap ou de dos vermells.

Voluntarisme? D'acord, si no tenim voluntat de conservar la nostra llengua i cultura podem aplegar. El que passa és que, a moltes parts, aquesta voluntat no existeix ni com a bona intenció o no passa d'ésser una cosa folclòrica.

Pel que fa a la qüestió de qui ens hem d'independitzar; és evident que de l'Estat centralista i colonialista de Castella, mal anomenat Estat espanyol, que té Madrid per capital, això és més clar que aigua. No serà de la Xina.

Ha mort el poeta, el patriota.

No ha mort el seu esperit, el seu clam

Josep Maria Llompart i de la Peña, -el nostre gran poeta nacional de les Illes com digué, encertadament, el president de l'Obra Cultural, Antoni Mir i Fullana, a l'acte del seu sepeli- ens ha deixat. Ha mort el poeta, l'home de lletres, el patriota conseqüent, conscient i convençut que, sempre, tenia un sí gegant per l'enaltiment i embelliment de la seva llengua i de la seva cultura; però no ha mort el seu esperit ni el seu clam: L'esperit de lluita i de reivindicació de les persones assenyades i de bons sentiments que creuen en la Pàtria gran i en majúscules (cosa que mai entendran els mesquins, "mestissos mentals" que marxaran, d'aquest món, sense pena ni glòria) i estimen, de veritat, el seu Poble i la seva Gent.

Aquest esperit es troba dempeus i no apagarà la seva flama eterna, les cantarelles de puputs i gonelles que ens volen subordinats i dominats per estranys.

Davant la senyera pàtria, -l'estendard dels quatre pals de sang que cobrí el teu bagul- Josep Maria Llompart, prometem continuar la teua tasca; seguir el teu exemple d'entrega i treball amb l'esperança, certa, que demà veurem tots la llum de la teua veritat.

Hi érem tots els que hi havíem d'ésser
i uns quants més

Josep Maria Llompart se n'haurà anat a l'altre món amb tots els honors públics i oficials que la Mallorca autònoma devia al patriota exemplar.

L'acte de l'inhumació de les seves despulles al Cementiri de Ciutat, l'horabaixa del 29 de gener, resultà un acte d'afirmació de fe nacionalista en la nostra Terra i en la llengua dels nostres avis.

Hi érem tots, tots els que hi havíem d'ésser, els qui creim que som una nació; que Mallorca és, amb les altres contrades de parla catalana, la nostra Pàtria estimada.

Totes les entitats culturals de l'illa -autènticament representatives- es trobaven allà presents. S'ARENAL DE MALLORCA, punta de llança de l'independentisme civilitzat, estava representat per tres dels seus col·laboradors habituals.

Ara, tot s'ha de dir: no mancà l'assistència d'uns quants més, uns que hi eren per obligació del seu càrrec, perquè les teories acadèmiques i filològiques de Llompart són les que ara prevalen però que se senten de nació castellana, encara que ells tinguin noms i cognoms catalans; i són capaços d'apadrinar "Embajadas Culturales balearicas", anticatalanes, o d'avaluar acadèmies de llengües inventades.

NETEGES

Som especialistes en: Tractament de trespols, Linòleum i PVC. Neteges de moquetes, catifes i tapisseries. Vitrificat i abrillantat de trespols. Neteja de garatges. Neteja d'envelats. Neteja de vidres. Neteges acabat d'obra. Neteges comunitats de veïns, xalets, hotels, bingos, cines, col·legis, oficines, bancs, etc.
C/. Arxiduc Lluís Salvador, 26.
Tlfns. 299680 - 299062. Fax: 761791
07004 Ciutat de Mallorca

SYP
SERVICIO Y PRECIO
SUPERMERCADOS

El supermercat d'aquesta barriada. Alimentació Fleming S.L. Carrer Guillem Galmés, 17 Tlf.: 200018. Fax: 201508. Ciutat de Mallorca

L'esperit republicà

La crisi de l'Estat i les ideologies (III)

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

Des del restabliment de la monarquia espanyola, les diverses organitzacions polítiques d'ultra dreta han maldat tot esperant un ressorgiment d'un gran "moviment" feixista espanyol que els dugués a la presa del Poder. Una i altra vegada han provat a veure si aconseguien desfermar una onada feixista, però aquestes "mogudes" sempre han resultat insignificants. A algunes àrees d'Europa -a França, en especial- es manifesta una potent extrema dreta, que és en connivència amb la ideologia feixista; això fa que l'extrema dreta espanyola i els grupuscles feixistes i filonazis tornin a alçar veles a veure si el vent els és favorable. Però les veles no s'inflaran, segons les raons que veurem tot seguit.

El feixisme real, com el que es va donar a Itàlia i a Alemanya, es mostra capaç de crear organitzacions d'amples sectors de les classes populars, els obrers inclosos. Aquestes masses eren molt actives, donaven respostes enèrgiques i incidien decisivament sobre el procés socio-polític del moment. Assenyalem que al 1921, amb el consentiment del govern, els Fasci di Combattimento ocuparen els ajuntaments socialistes de Ferrara i de Bolònia, i, més tard, ocuparen Milà. L'any següent les tropes feixistes prenen el poder. L'altre punt que ha de cridar el nostre interès és el component social del feixisme clàssic: per una banda, amb l'excusa de superar la lluita de classes, anorrea els sindicats i els partits obrers, i procura donar uns grans estímuls al capitalisme "nacional". Per altra banda, allò a considerar és el fet que eren majorment individus de la petita-burguesia els que constituïen el gruix dels quadres de les organitzacions feixistes.

Amb la recessió econòmica, l'Estat espanyol entra en crisi, però sembla que no es poden donar les condicions per a un "revival" feixista. Vegem-ho. A) L'excusa de la por al comunisme a la revolució proletària, està invalidada. b) També ho tenen malament quan al recurs a un ultranacionalisme espanyol. Primerament, per què tots els partits estatals aprofiten qualsevol avinentesa per mostrar l'espanyolisme més esperpèntic; en segon lloc, aquest nacionalisme espanyol és absolutament "demodé" respecte de la construcció de la unitat europea i de la situació mundial. c) El feixisme italià, i encara més l'alemany, va demostrar que podia tirar endavant el seu infame projecte per què era en simbiosi amb una burgesia capaç d'accelerar els grans projectes de capitalisme imperialista i ultradestructor. Els grups feixistes espanyols no es poden oferir com a comensals dels grans capitans d'indústria espanyols, per què aquests capitans -més aviat modestos- són majorment catalans (dels

PPCC) i bascos. Per altra banda, com exaltar la indústria "nacional española" si totes les grans empreses d'altres són de capital forà. d) Mussolini volia refer l'Imperi de Roma; Hitler exigia "espai vital" per al seu Reich que havia de dirigir Europa. No crec que els feixistes espanyols se vegin en cor de parlar de projectes imperials. Quan a la pretensió de dirigir una imaginària "comunitat hispano-americana", hi participen una vegada més tots els partits i institucions (Basta citar que el 91 varen concedir el "Premio Príncipe de Asturias" al parlament de Puerto Rico per què havia promulgat que l'espanyol era l'únic idioma oficial). e) El que individus eixelebrats com a Gil i Gil, Ruiz Mateos, Ormaetxea, tinguin opcions per una política pseudo-populista i de tics franquistes, no s'ha d'entendre com a reforçament del feixisme, sinó com a expressió de l'inici de la desintegració de l'Estat.

Règims tirànics, n'hi ha; àrees capitalistes en desintegració, també n'hi ha. Ara, moviments feixistes de combatents organitzats com es donaven als anys vint, d'aquests, no n'hi ha. En canvi, avui, l'independentisme continua essent un dels motors essencials de la història a les diverses àrees dels continents. I a la Península Ibèrica fa temps que coven l'independentisme català i basc. Així i tot, la tradició cultural franquista fa que els espanyols, com un sol home, es revoltin contra la idea de la independència basca o catalana. i ja no parlem de la de Catalunya nació, plena.

Malgrat l'espanyolisme institucional imperant, els treballadors i les més amples capes populars de Catalunya pateixen les conseqüències de l'espoliació econòmica més que les classes acomodades. Els treballadors immigrants no obtenen cap benefici o privilegi econòmic pel fet de pertànyer a la nació dominant. Els immigrants s'integren dins el cos social i econòmic de Catalunya. La classe dominant espanyola fa campanyes continuades per mirar d'impedir o dificultar la integració cultural dels immigrants, i veu en recel qualsevol iniciativa "autònoma" que pretengui la integració. La classe dominant i el PSOE i el PP voldrien que el conflicte fos bàsicament etnològic com a conflicte de llengües i cultures; però no és gens probable que les classes populars caiguin en aquest parany. La recessió econòmica de cada vegada posa més en evidència quin és el conflicte fonamental que és de l'espoliació econòmica que és de l'ofegament que provoca l'Estat espanyol a l'economia catalana (del PPCC). Els diversos col·lectius de treballadors o segments socials populars els interessos dels quals xoquen contra un Estat paràsit no fan distincions per motius ètnics o culturals a l'hora de produir-se el xoc.

Contra el nacionalisme, independència

Joan Mir

De cada vegada veig més clar l'encert d'especificar el nacionalisme genèric amb la concreció de l'independentisme.

Hi ha massa porqueria adherida al nacionalisme per usar-lo sense més aclariments. Hem d'evitar la confusió amb els nacionalismes de Hitler i de Le Pen. Tampoc no podem oblidar que nacionalisme i imperialisme han anat massa junts per descomptar que ens puguin confondre. I que xovinisme i racisme han estat sovint els continguts principals de doctrines que s'anomenen nacionalistes.

Si posam dins l'olla tots els matisos del regionalisme que es proclama nacionalista, el bullit pot arribar a ser indigest. Nacionalisme aquí és el marxisme del PSM ornamentat, quan convé, de federalisme; també ho és el regionalisme gestant d'UM i el mallorquinisme precapitalista de Convergència Balear. I l'ansia de crear un balearisme anticatalanista del no res no troba més concreció que el forasterisme ressentit d'UIM.

En aquest panorama de confusió, quan no de perversió, que s'obre davant el nacionalisme, hi ha una paraula clara i llampant que no admet covardies ni troques embullades: la paraula "independència". No digueu que sou nacionalistes, proclamau-vos independentistes i ningú no us demanarà més aclariments.

De vegades dir les coses clares és fins i tot agraït. Si sou independentistes almenys no us prendran per serbis. I de tota manera, després de la independència, quin sentit té ser nacionalista? Déu me'n guard!

(Glosa amb missatge)

Vols dir-me ja José Jaime
si ets un esclau o un senyor?
D'un esclau te'n dus la pauma
amb el poc seny d'una vauma
traint aquesta nació.
A ella li vols fé un trauma
amb el teu únic punxo.

Vols que et digui! Ets com un mriura,
sempre ulls clucs i afuat
en contra Mallorca lliure.
Creus que així millor pots viure
de vi foraster ben gal?

Per un pobre plat de faves
amb falsies i altres baves
vols tòrcer la veritat.
Tu mateix la fossa et caves,
perdent tota dignitat.

Serà ximpleria o mandra?
Es que no tens ni valor
d'aprendre un poc la lliçó,
recordant un Alexandre
de família i avior?

Que Mallorca no és Castella
ni la Nova ni la Vella...
Espanya vol dominar
i a vegades afusella
(tu ho saps, si ho vols recordar)
i amb el mànec de la pella
al seu plat l'oli fa anar.

No l'han ensenyat història,
es veu, o no tens memòria.
Saps que són els catalans?
L'inici de nostra glòria,
nostres veïns i germans,
i els espanyols... ni cosins
i ens fan les sopes endins
Enfora tots els bergants
i a Mallorca, mallorquins!

A José
Jaume,
periodista

Per: Es Gall

Son
Rigo

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs

Boutique
dove

Rebaixes
Vine a veure'm
Carrer Reina Maria Cristina, 5
(davant Gimnàs Olímpic).
Tlf. 76 18 42. Ciutat

La necessitat d'un moviment cívic nacionalista (II)

Jordi Caldentey

Faig constar que en el número de dia 1 de febrer, va sortir el títol "La necessitat d'un moviment cívic independentista", allà on jo havia escrit 'nacionalista', terme més general que no el concret 'independentista'.

Per ventura n'hi haurà haguts que hauran trobat que ho vaig fer gros, amb les afirmacions de les darreres línies de la part I, referents al perill de substitució ètnica, cultural i demogràfica de la nostra estirp. Si és així, em limit a remetre els dubtosos al cas dels guanxes, a les Illes Canàries. O que pensin com han acabat els gaèlics irlandesos. Sense anar tan lluny, és prou significativa la situació terminal en què es troba, culturalment i demogràfica, el món autòcton a Eivissa i al Ponent mallorquí, per citar uns casos.

I si ens referim, per reprendre el fil d'aquesta anàlisi, a la destrucció del nostre patrimoni natural i a la conseqüent hipoteca del nostre futur, cal dir que tampoc no demostren gaire voluntat de posar-hi tall, els nostres gestors autonòmics.

Tres quarts d'això mateix podríem dir quant als mitjans de comunicació orals i escrits en la nostra llengua i amb concepció autoctonista, per entendre'ns. ¿Qui veu que hi duguin gens d'idea, en mirar de crear-ne i d'impulsar-ne?

En una paraula, la més mínima vocació d'amor a la terra fa veure a qualsevol que d'aquesta manera no anam enlloc. I que a Eivissa, Formentera, Mallorca i Menorca, hem de menester com el pa de cada dia un poder nacionalista autòcton que connecti amb la nostra gent i amb la nostra concepció general de la realitat. I aquesta concepció general és de tendència conservadora, per poc que agradi a la part grossa de l'actual nacionalisme militant, per molt que li costi assumir-ho. Per aquest cantó és per on es perd. Encara que sigui sense renunciar sistemàticament a tots els principis dits d'esquerra, molts dels quals encaixen amb l'esperit cristiano-humanista de justícia social, tard o d'hora el nacionalisme militant també haurà de ser capaç d'assumir, de bon grat i amb totes les conseqüències, un compromís de defensa i de promoció de la iniciativa privada, en el camp econòmic. Seria tapar-nos els ulls, negar a la dita iniciativa la funció de paret mestra del nostre edifici socioeconòmic.

Per les mateixes cinc-centes, el nacionalisme militant haurà de redescobrir, assumir i fomentar les valors morals tradicionals de la nostra nissaga, els fonaments de la qual cal tenir present que són, indiscutiblement, de cultura i de creença cristianes. L'actual pèrdua d'aquestes valors, sens dubte és causada per la mateixa inèrcia en què es mou l'estat i el marc eurooccidental que ens pressionen. I, com la terra, l'arquitectura, l'art, les danses, els costums, la llengua, o les formes de guanyar-nos la vida, també la moral i l'ètica tradicional són elements fonamentals del nostre tarannà etnocultural. Si bé la dimensió religiosa concerneix en la major mesura l'individu, la dimensió ètnica de les valors cristianes, com el respecte al proïsme, la família, o la pràctica de la moral i els bons costums, constitueixen un patrimoni bàsic, origen i expressió del temperament de la nostra nissaga, la reivindicació del qual concerneix al nacionalisme integral, de connexió profunda amb les arrels ancestrals de la nostra nissaga, que personalment assumesc i profès.

Nacionalisme i forces polítiques

Un cop feta aquesta anàlisi de la situació sociopolítica actual de les Balears, caldrà pagar un cop d'ull, encara que sigui molt damunt-damunt, al ventall de forces

polítiques més o menys acostades a posicions nacionalistes, a les Balears.

Veim com una de les més explícites en els seus plantejaments nacionalistes, ja des del temps de la transició és anada practicant un activisme lloable de bon de veres. Emperò la inicial -i encara bastant vigent- subordinació de la seva tendència nacionalista a uns postulats marxistes, l'han decantada del gruix del nostre poble, que de cap manera, i com tothom sap, no assumeix ni s'acosta a l'esperit d'aquests postulats. En línies generals, és mal de fer, veure en la formació en qüestió gaire ganes fermes d'orientar-se de cap a posicions més assumibles per la nostra societat i que la puguin treure de la seva funció testimonial.

Amb això que una altra formació, de posicions poc avantguardistes pel que fa a la qüestió nacional, va concebre, des del moment de la seva constitució i implantació, uns plantejaments sociopolítics assumibles per la nostra societat i, en conseqüència, hi va connectar i en va rebre, de tot d'una, un suport electoral òptim. Les possibilitats d'arribar a ser, amb el temps, un mitjà de cohesió i d'identificació del poble mallorquí i, fins i tot, d'arribar a exercir el poder, certament tenen el seu fonament i no eren poques. Però per circumstàncies que ara no analitzaré, la cosa certa és que aquella expectativa no es va torbar a degenerar en decepció per als nacionalistes que hi havien confiat, en veure que aquella força es deixava engolir literalment per un partit estatal. Altra volta es trobava com un ferrer sense carbó qualsevol nacionalista que se sentís cansat de dedicar temps i esforços a llamentar la descomposició nacional del nostre poble, que estigués associat de somniar en un llunyà, imprecís i utòpic futur satisfactori per a les nostres aspiracions nacionals, i que desitjés dedicar temps i energia a realitzacions immediates i concretes. No tornàvem tenir cap opció nacionalista desfermada de partits estatals o d'esquerranistes que no la deixassin connectar amb el poble.

Incongruències de la societat internacional

Es possible que quan aquest paper s'hagi traspassat a la lletra impresa, a la velocitat a què canvien els esdeveniments, ja hi hagi aspectes que no tinguin vigència. I aspectes nous n'hauran cobrat. Sigui com sigui, el fet que la societat internacional presenta greus incongruències romandrà -molt ens ho temem!- més o menys inalterat i inalterable.

D'alguna manera, les relacions internacionals viuen de la incongruència. Les resolucions de l'ONU s'apliquen amb tota celeritat a l'Iraq. Un incompliment de les disposicions "aliades" per part d'aquest país àrab és contestat amb un arruix de míssils immediat. El partament serbi de Bòsnia, en canvi, sense tenir cap tipus de reconeixement internacional ni cap tipus de legitimitat (per molt flexible que es vulgui ser a l'hora de legitimar situacions), es pot permetre el luxe de retardar -amb tàctiques dilatòries diverses- una possible intervenció aliada a Bòsnia.

Amb un cinisme o una ceguesa que posen la pell de gallina, el ministre de defensa de l'Estat espanyol, Julián García Vargas, e visitar Bòsnia va declarar, en un cert to d'amenaça exemplaritzant, que ja podíem veure a què duen els "nacionalismos exacerbados". D'una primera lectura, en podem deduir que García Vargas ens estava dient que, si els catalans, els bascos i els gallecs optam per la via dels eslovacs, els croates i els bosnians, els poders espanyols ens aplicaran el mateix "correctiu" que els serbis estan aplicant a aquells pobles. Aquesta postura entra en contradicció, en canvi, amb el fet que les tropes espanyoles desplaçades a Bòsnia hi són per permetre un mínim respir als musulmans i als croates de Bòsnia, mantenint a ratlla els agressors serbis. Malgrat que s'entenia perfectament, García Vargas no aclaria a quin "nacionalisme exacerbats" es referia; si al nacionalisme agressiu dels serbis (més o menys equivalent en els seus postulats als del nacionalisme espanyol) o a un suposat nacionalisme fora mida de les nacions que recentment s'han independitzat de Iugoslàvia. Fora bo que s'aclarís.

En aquest cas podem veure clarament el postulat que, en qualsevol procés d'alliberament, hi ha un moment en què el poble agredit (o el grup humà, de la casta que sigui) passa per agressor. Entre nosaltres, a la premsa, per exemple, han aparegut tot sovint comparacions (suposicions) entre l'independentisme català i els que practiquen la "neteja ètnica" a l'ex-Iugoslàvia, però ningú no diu (ni tan sols es deixa entreveure) que els qui la practiquen són els poders executius de la nacionalitat dominant i no els governs dels països que s'han independitzat fa poc. La comparació, per tant, és tan malintencionada i verinosa com les declaracions del ministre Julián García Vargas.

Practicar alegrement la comparació improcedent és un mal costum, un dels mals costums més estesos entre nosaltres. Suposar que, en el context internacional, la no intervenció és sempre sinònim del manteniment de la pau és una gran incongruència. Així, un embargament militar a Bòsnia ha deixat aquella nació sense defenses davant l'agressió sèrbia. No hauria estat millor per a la pau oferir a Bòsnia-Hercegovina la possibilitat de defensar-se?

Què passarà amb macedònia, veïna de Sèrbia, encara no reconeguda com a estat independent per la comunitat internacional? I amb Kosovò? Com apuntava Pilar Rahola, a Kosovò ja no cal intervenció perquè Sèrbia fa un parell d'anys que hi intervé amb contundència sense que enlloc s'alcí un dit en defensa dels albanesos, que constitueixen la gran majoria dels habitants d'aquell país.

Es veu que les grans potències militars prefereixen continuar llançant "Tomahaks" dalt les forces de Sadam Hussein.

Bernat Joan i Mari

Cal restablir la fermesa

Ve de molt lluny l'intent de destrucció de la Nació Catalana. Aproximadament ja fa uns sis segles, i des d'aleshores, gairebé sempre hi ha hagut dues menes de Catalans. Actualment es podrien dividir en dos grans grups: Els de la fermesa de caràcter (desgraciadament minoritaris), i els acomplexats.

Com que els espanyols van adonar-se que no podrien destruir Catalunya frontalment (Castella-Espanya mai ha pogut vèncer a Catalunya tota sola); començaren per dividir-nos, amb intrigues, privilegis per a alguns, maldiciences, etc. I així han continuat fent sempre, exceptuant els períodes en que els grans líders de la fermesa (Pau Claris, Francesc Macià) han aconseguit ajuntar-nos.

Durant tot aquest temps, els bàndols més antagònics i enfrontats, i que d'una forma més clara i contundent, il·lustren aquesta dualitat contraposada són, sens dubte, els nyerros i els cadells, que van anar persistint fins a 1714, encara que aleshores se'ls conegué amb el nom de patriotes i botiflers; l'esperit era el mateix.

Des d'aquell 11 de setembre gloriós, només Francesc Macià ha pogut ressuscitar l'esperit dels nyerros.

Els nyerros era el bàndol més perseguit pels poderosos i el més protegit pel poble. Els bandolers més coneguts -Perot Rocaguinarda, Santa Cília, Serrallonga- eren nyeros. Aquests representaven el principi popular o sigui la indignació del poble contra els excessos de certs nobles. I els cadells encarnaven el principi absolutista, hispanòfil i monàrquic.

Els cadells comptaven amb la connivència i l'ajut de les autoritats dependents del poder de l'"imperi". Consta de molt nyerros i alguns dels seus caps haver estat penjats a la forca; gairebé no se sap de cap cadell que ho hagi estat. Cosa que vol dir, que la segona etapa en

el camí de l'extermini, després de la divisió dels Catalans, consisteix en l'anorreament dels més fermes i combatius, dels nyerros; que tenien com a crit de lluita: "Visca la terra i muiri lo mal govern". Fins i tot arribaren a qualificar de traïdor al seu ex-capitost, Perot Rocaguinarda, quan aquest s'allistà als terços d'Itàlia.

I no hi ha dubte que quan a Catalunya predominava la fermesa, els catalans érem molt més seductors i admirats. ben lluny de ser qualificats de gasius i covards, veiem el que escriu Tirso de Molina: "En las demás provincias, la estimación de la honra, puesto que siempre prohibida del valor, es extranjera, es advenediza; solo Cataluña la blasona natural; allí nace y muere; desde la cuna hasta el sepulcro acompaña inseparable a sus vecinos, quedando después ejemplo a sus sucesores; carácter permanente parece una injuria en los pechos Catalanes, sin que le borren menos que mortales satisfacciones. Ninguna nación más conservadora de las amistades, ninguna más difícil en soldar sus quiebras; allí nació la venganza y de allí se desterró la reconciliación, iguales en esta parte nobles y plebeyos, rústicos y cortesanos".

Avui en dia, i molt contràriament a l'admiració que despertà Macià en tot el conjunt de l'estat espanyol i a l'estat francès, per la seva força caracterològica i el seu idealisme, a Jordi Pujol el veuen com un vulgar pidolaire i ploramiques.

Tanmateix, amb la proliferació de cadells que hi ha actualment, fins i tot després d'haver anestesiat el Nacionalisme, ara pretenen fer-ho amb l'Independentisme.

Perquè, encara ens hem de "carregar de més raons" per a dir prou d'una vegada?

No ens fa vergonya ser tan indignes i submisos? Què

Antoni Gomis i Ollé
Dirigent d'Estat Català

potser hem d'anar a comprar més paciència Sr Pujol?

Com ens poden vendre aquesta burra, i empassar-nos-ho tot, en lloc de fer una bona botifarra a colonitzadors, botiflers i cadells de nou encuny? Com pot ser que a la terra dels almogàvers hi hagi gent que llepa la mà de l'amo que li pega i que li roba?

Els pobles que s'alliberen fan quelcom més que pessebres vivents i anar a esquiar.

És del tot necessari enfortir el nostre caràcter, mantenir actituds de fermesa, i plantar cara als colonitzadors, que cada dia ens estan saquejant més i més. Per cert, que se n'ha fet de la gran concessió del 15% de l'IRPF, Sr Pujol?

Cal revifar l'esperit dels nyerros i recuperar les seves figures històriques, com en Pau Claris i en Joan Sala "Serrallonga". Hem de girar la truita i fer que a Catalunya els nyerros tornin a ser hegemònics.

Quant a Serrallonga, com a paradigma d'home irreductible, el poeta Pagès de Puig, en un diàleg entre veïns de Barcelona, ens reporta: "Més en bona hora se diga, / mai fou traïdor ni covard, / i si eixia al camí ral / no hi sortia per nosaltres... / -I doncs ¿perquè? / -Pels estranys...".

I més avall diu: "Si has vessat sang Catalana, / ja amb la teva ho pagaràs; / si n'has vessat de Castella, / no te'n rentes, no, les mans; / quan ella en vessa de nostra / tampoc se les renta mai / Els que ara et tenen per lladre / potser un jorn t'ennobliran. / Avui un rei te condemna, / demà un poble t'absoldrà. / Serrallonga, Serrallonga, bé te'n pots ben alabar!".

I ja per acabar, és bo de recordar les paraules que el gran poeta Joan Maragall, posà en boca de Serrallonga, i que les podem considerar com una declaració de principis de l'esperit nyerro: "Per'xo he tingut tant d'odi al rei d'espanya / i li he fet la guerra jo tot sol / Ell la terra ens ha omplert de gent estranya / i manar-nos-ho tot es lo que vol. / Doncs jo li he dit: "No em plau!" I Via fora.

S'Arenal de Mallorca

La zona de les pedreres de la seu era utilitzada pels traficants

A la carretera de S'Arenal a Cap Blanc, passat Cala Blava, i seguint per un camí sense asfaltar s'arriba als penya-segats de la costa; aquesta zona és coneguda per ses Pedreres de la Seu, i és un lloc de fàcil accés, tant des de terra com per la part de la mar. Fins fa uns dos anys aquesta zona era un punt de descàrrega de milers de cartrons de tabac de contraban i de molts quilos

d'haixix. La xarxa que utilitzava aquesta zona va començar a funcionar a Mallorca el 1980; des de les costes d'Almeria sortia cada mes un motoveler amb destinació al port de Palma, però abans d'arribar-hi unes llanxes tipus zodiac s'acostaven a la nau per dur-se'n el tabac o l'haixix.

En els primers anys de funcionament de la xarxa se solien descarregar unes

tres-centes caixes de tabac ros de contraban, però després amb els canvis que hi hagué es passà a transportar un carregament d'uns tres-cents quilos d'haixix.

Les zodiac arribaven a la costa i allà es traspasava la càrrega a vehicles o bé s'amagava a unes petites coves que hi ha a la zona. La xarxa va deixar d'utilitzar aquesta zona quan per casualitat uns nins trobaren, el 1990, un dels amagatalls que s'utilitzaven, amb 28 quilos d'haixix, però no fou descobert l'amagatall, molt proper, on hi havia uns 300 quilos de la mateixa substància es-tupefaent. Algunes persones que participaren en aquestes operacions han manifestat que aquests desembarcaments es feien sempre sobre segur, ja que les operacions es realitzaven amb "vigilància".

PRIMERA COMUNIÓ, MODES XANADÚ

Disposa de vestits de nins i models EXCLUSIU, molts d'ells realitzats a mà. Si és necessari els fem a mida. Si reservau abans del 28 de febrer li regalarem el CAN CAN o la CORBATA DISSABTES HORABAIXA OBERT DIUMENGES de 12 a 14 hores. Plaça d'Alexandre Fleming, 5. Tlf.: 20 31 55 - CIUTAT

A la fi en cinta

Una producció de

Miquel Jaume

Xesc Forteza

Sa Caseta
i altres
Monòlegs

Una ocasió única !!

a la venda al TEATRE PRINCIPAL i XOCOLAT Centre

Dins dels actes commemoratius del Centenari.

GRUPO * SERRA

Manual per al jove executiu empresarial (i IV)

Sense un exèrcit professional no tindrem garantit el futur. Cal recordar que, en el passat, totes les revoltes, les antigues revolucions que trasbalsaren el món, foren possibles a causa de ls antics exèrcits on els soldats, gent del poble, analfabets la majoria, sense estudis universitaris, pagesos que no havien obert mai un llibre, es deixaven emportar per les proclames de quatre exaltats revolucionaris. Recordar el nefast paper dels bolxevics a Rússia, els discursos incendiàries de Rosa Luxemburg a Alemanya, la feina destructora de la disciplina que comunistes i anarquistes feren dins l'exèrcit espanyol abans del juliol del 36. Tots aquests exemples ens demostren ben a les clares que cal finir amb les antigues concepcions militars. Quatre-cents mil homes armats, professionals, enamorats del seu ofici, perfectament entrenats per oficials estat-unidencs i alemanys: vet aquí la més ferma garantia de la democràcia.

"La qüestió militar" (Novembre de 1992) Discurs del Ministre de Defensa en el comiat dels legionaris espanyols que han marxat a Croàcia.

La pràctica de deu anys de Govern ens demostra la inutilitat de les llargues reunions partidistes. Hem de lluitar per anar finint amb la burocràcia, amb els entrebancs que provoquen les discussions entre els afiliats. Fer àgils les tasques de direcció. Aquesta ha de ser la nostra consigna. Un Congrés del Partit cada deu o dotze anys. Reunir-se amb els amics, escoltar les intervencions dels dirigents, aplaudir les innovacions teòriques de la temporada, anar a sopar en família en acabar la trobada, sempre és i serà convenient per a mantenir estrets contactes amb les masses populars. Però en l'època de la televisió via satèl·lit, és quelcom de perillós, l'antiga reunió partidista. Els militants basta que segueixin les instruccions que dona el secretari d'organització aprofitant el Telediari o altres compareixences davant els mitjans de comunicació. La vida política com l'enténem en el passat ja no serveix per a conservar el poder.

"Noves formes de direcció" (Març 1987) Secretari d'Organització del Partit.

Darrerament -després de tants d'anys en el Govern de la nació-, s'ha detectat un cert allunyament del Partit envers la base electoral. Sabem, els militants, els quadres dirigents, quins són els autèntics problemes dels empresaris, el sector més important i dinàmic de la societat? Evidentment, el principal problema que els agita són les constants protestes dels treballadors, les demandes desmesurades i incontrolades d'augment de sou amb excusa de la constant inflació. Cal tenir en compte, en tot moment, els interessos populars i ajudar sempre la patronal. Caldrà legislar l'acomiadament lliure i sense indemnització i, sobretot, seria convenient, en aquesta època de crisi, legalitzar el treball infantil. La feina sempre ha estat una forma adient d'educació. Els fills, que sovint perden el temps a les escoles, obligant l'Estat a fer grans despeses en construcció de centres i dispendi al professorat, podrien ajudar la família treballant a hotels, fàbriques i mines. Els al·lots i al·lotes farien la mateixa feina que els grans cobrant menys. D'aquesta forma ajudariem la patronal, les famílies dels aturats, reduiríem les despeses del Ministeri d'Educació i, de rebot, tindriem una joventut educada en l'esforç i el sacrifici, allunyada de la droga i els improductius jocs infantils al carrer.

"Moderns sistemes d'impulsar l'economia" (Febrer 1992) D'un informe del Govern a la Patronal.

El Partit ha de saber arribar fins i tot als sectors més marginals per garantir-ne el control. Subvencionar festes populars, concedir ajuts per a fer grans paelles, fer intervenir els cantants a sou del Partit per distreure les multituds; s'ha d'estudiar obrir universitats de tauro-màquia com ho féu aquell gran Rei que ens salvà dels

francesos, Ferran VII. A les places dels pobles, en dia de festa assenyalada, podem donar ordres als nostres Ajuntaments per repartir vi a la població a càrrec dels pressuposts generals. Altres sistemes per arribar al poble serien fomentar -sense caure en el racisme!- la caça de l'estranger i del drogat. Organitzar patrulles ciutadanes que apallissin els moros i gitanos, però sense arribar mai a l'extermini físic, car ens podrien comparar als nazi-feixistes alemanys. És important cercar sempre noves formes d'entreteniment per a la població. Més concursos televisius, més serials mexicans, editar infinitud de revistes del cor. Sistemes que, sense deixar de banda el futbol i una controlada pornografia, facin veure al poble com el Govern es manté en contacte amb la base popular que l'enlaira al Poder, tot fomentant la cultura i l'esbarjo de la població.

"Fomentar l'esbarjo de la població" (Març de 1984)

Instruccions secretes a batles i regidors del Partit.

Cal anar perfeccionant la nostra administració central. Encara hi ha molts de responsables del Partit que no han entès el que això significa, la importància cabdal que té per al nostre futur al front dels destins de la nació. Cap membre del partit ha d'estar fora de la gestió dels afers públics. Cal reorganitzar les normes i legislació referents a l'accés al funcionariat. Els quadres més qualificats han de saber trobar els motius adients pe a treure de la feina tot funcionari antic que no compleixi determinats i imprescindibles requisits: ésser fidel al Govern, no haver donat suport mai a les consignes de l'oposició, no tenir la taca de l'afiliació sindical, etc. Modificant la llei i investigant a fons -amb l'ajut del Ministeri de l'Interior-, podrem anar deixant enrere els sectors endarrerits i parasitaris de l'administració i gaudirem d'una gestió sana, moderna, eficaç.

"Uns funcionaris moderns i eficients" (Setembre de 1992) Secretari de la Funció Pública.

Cesarisme

Al llarg del segle IV, l'Església sofreix uns profunds canvis històrics. Comença el segle essent ella la perseguida i l'acaba essent ella la perseguidora. Què va succeir? Primer, Constantí va adonar-se que els cristians gaudien d'una vitalitat de la que l'Imperi ja era mancat i es decidí a aprofitar-se'n. Constantí acabà essent l'àrbitre de Concilis cristians com el de Nicea. Fins al moment de la seua mort no es batejà, i és palès que mai no va ser un cristià (assassinà gran part dels seus familiars directes per qüestions dinàstiques). El símbol de la creu que usà per amalgamar pagans i cristians sota l'Imperi era d'origen pagà (els cristians primitius sols usaven el peix, com a símbol). Del seu fill i successor Constanç, tenim per exemple aquest estremidor testimoni del bisbe Hilari de Poitiers (l'any 360 d.c.): "Ara, en canvi, lluitem contra un perseguidor enganyós, contra un enemic adulator, contra l'anticrist Constanç. Aquest... no empresona per a llibertat, sinó que honora als seus palaus per a l'esclavitud; no aplica el turment, però té dominat el cor; no talla el cap amb l'espasa, però mata l'ànima amb l'or... No combat per no ser vençut, sinó que adula, per dominar. Confessa el Crist, a fi de negar-lo; es preocupa per la unitat a fi que no hi haja pau; reprimeix les heretgies a fi que no hi haja cristians; honora els bisbes a fi que no siguin pastors, basteix esglésies, per a fer malbé la fe" ("Liber contra Constantium imperatorem").

Teodosi, ja a les acaballes del s.IV, donà el següent pas: oficialitzà el catolicisme com a religió imperial i perseguí el paganisme. Multituds d'inconvertits ingressaren en massa dins l'Església, la qual no donava abast per aclarir la gran confusió de creences paganes (politeisme, festivitats, relíquies, romeries, honors sacerdotals, vestits ostentosos per al nou clergat, etc.) que hagueren de "cristianitzar-se" a corre-cuita. Així s'estructurà la jerarquia, aparegueren tradicionalisme, celebracions de sants i verges, títols honorífics, iconodulies, etc.

El paper de les denominacions cristianes com a religió d'Estat ha estat sempre una pàgina molt fosca (el franquisme fou l'últim episodi hagut a ca nostra) per la seua càrrega incommptable d'injustícies històriques, bel·licismes, etc.

A Daniel 10:13 trobem el profeta en lluita espiritual contra un Cèsar pagà. A Joan 19:15-16 comprovem com l'estament oficial religiós consideren el tema de Déu i el Cèsar:

"- I què voleu, que crucifique el vostre rei? - els diu Pilat.

I els grans sacerdots van respondre:

- No tenim més rei que el Cèsar".

En la famosa polèmica, els fariseus preguntaren a Jesús si calia pagar tribut al Cèsar, "a fi de sorprendre'l

en alguna paraula", però Jesús no els contestà que qualsevol ocasió era bona per obeir el Cèsar (una de les dues respostes que buscaven per acusar-lo), sinó ho calia tornar ("apòdote" en l'original grec, Mt. 22-21, Mr. 12:17 i Lc. 20:25) a Cèsar allò que en duia la imatge (diners de l'Estat), però, continua, sobretot, a Déu allò que duu la imatge divina (l'home en les benaurances). No era una contribució a Cèsar com pensaven els fariseus, sinó una restitució. La casta religiosa judaica era profundament convenenciera amb Cèsar (Lc. 23:2, Jn. 19:12, fets 17:7...) tot i ser-hi, teòricament, contraris. Ja sol passar!

Els primes cristians anaven al martiri per una qüestió tan trivial, per als cristians "light" d'ara, com si el "Kyrios Katholikós" (Senyor Universal) era el Crist o el Cèsar, total per no cremar simbòlicament un poc d'encens danvant una estàtua de l'emperador (cerimònia considerada com a purament civil per part de la societat de llavors). Els cristians espirituals van veure que la cosa no era tan simple i superficial, i quantes coses de pitjors s'empassen tranquil·lament d'ençà fa segles, no sols institucions eclesiàstiques, sinó també el gros de la Cristiandat. Avui quasi tothom ho deixaria córrer, tot dient: "Màrtirs?, per una qüestió de noms?"

"Papà Estat", és un bon pagador assegurat, en comptes de combatre'l és molt més rendible fomentar-lo i, si cal, disfressar-lo de Papà Noel.

Bernanos escrigué als teòlegs: "L'Estat modern és radicalment anticristià; no fou anticlerical sinó durant el temps just per obtenir, per xantatge, dòcils a les vostres instruccions, avesats a qualsevol canvi de front, amb una idea molt genèrica de la política, rarament aplicable a cap cas concret, i capaç, a més, de justificar qualsevol concessió feta en nom del mal Menor. D'entrada les concessions estan del tot prohibides, però en la pràctica manen les conveniències. L'Estat no espera ja destruir el cristianisme o, si més no, reconeix que la cosa va per a llarg, que és molt més difícil del que imaginaven els demagogs. Mentre, i vistes experiències passades, segur que no perdrà el temps fent nosa a tranquils ciutadans respectuosos, els quals sols demanen que els deixen practicar una religió, un precepte de la qual és la submissió al poder establert. Més encara que submissió amor. L'Estat cesarista és amat. Tant, ni ho demanava!".

Curt i ras: El cesarisme, mal esperit d'opressió, intenta sempre de fer-se adorar, i mira d'introduir-se dins les esglésies per matar la nostra llibertat en Crist. Com es va dir: "Por el Imperio, hacia Dios".

Apocalipsi 18:-7, i d'altres versets, parlen de la "fornicació" de la religió d'Estat. Ho és.

Ajuda Evangèlica
Castello

Per què heu format el Comitè de Defensa de s'Arenal de Mallorca?

Josep Mª Llompart
(Escriptor)

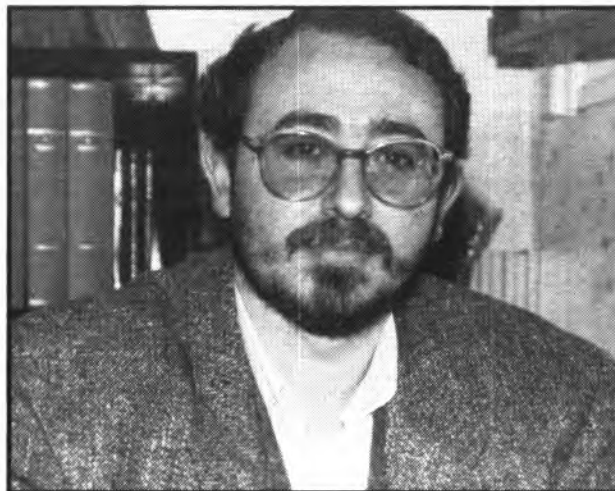
(La malaurada mort de Josep Mª Llompart el propassat 28 de gener ha impedit per sempre que contestàs aquesta pregunta per escrit. De Josep Mª Llompart ens queda, doncs, el testimoni de la signatura del manifest i el de la conversa que vam tenir amb ell a casa seva divendres dia 22 de gener.)

Biel Florit i Ferrer (escriptor)
(Carta al Director rebuda a S'Arenal)

Per la llibertat d'expressió

Serveixi la present per deixar constància de la meua adhesió al Comitè de Defensa de S'Arenal de Mallorca. He lluitat massa anys per la llibertat d'expressió perquè ara quatre ximplers vulguin marginar una publicació com la teua. Estaré o no d'acord amb els articles que s'hi publiquin, però avui i ara et vull dir que si no podem dir el que volem i així com ens dóna la gana, doncs mira, sembla que torno a tenir 20 anys i mana *Don Francisco*.

Leonard Muntaner i Mariano (historiador i editor)

Es un acte antidemocràtic i es tracta d'una vendetta siciliana. Quan sacseges el poder aquest comença a moure fils per segar-te l'herba sota els peus.

Que pensau de la retirada de més d'un 95% de la publicitat institucional a s'Arenal de Mallorca?

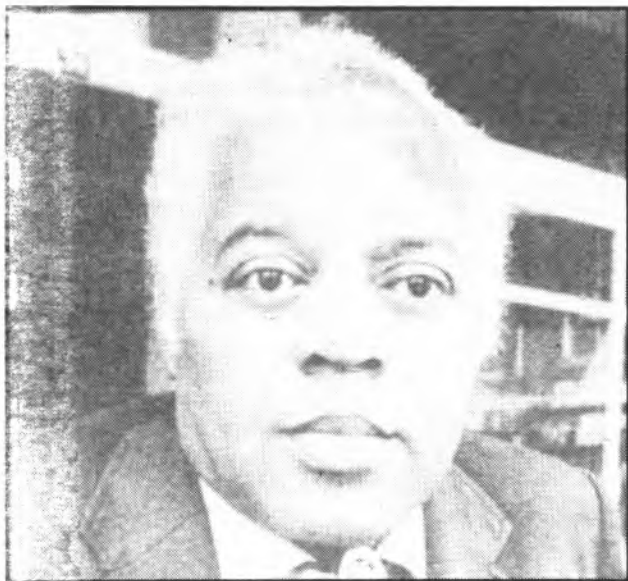
Roger Gotarredona i Fiol
(Membre de l'executiva del PSM)

Entenc que si hi ha res punible a S'ARENAL DE MALLORCA s'ha de resoldre als tribunals; en cas contrari, qualsevol retirada de publicitat palesa una discriminació del Govern Balear cap a la vostra publicació.

Jaume Santandreu
(Escriptor, Treballador social i Prevere)

Per un sentit de justícia perquè com deia el Che Guevara, de qui ara s'ha celebrat el 25è aniversari de la seva mort enmig de l'oblit de tots aquells que quan eren joves tenien penjat un cartell seu a ca seva: **A qualsevol lloc del món que es cometi qualsevol injustícia és revolucionari reaccionar i denunciar-ho.** La publicitat institucional no es pot retallar o retirar si no hi ha una sentència judicial. Fer-ho de qualsevol altra manera és un abús de poder i per tant una injustícia flagrant. Això és al marge del contingut i de la línia de la revista. A més d'això, S'ARENAL és una publicació en català, per tant les autoritats tenen el deure de complir l'article 32 de la *Llei de Normalització Lingüística* que estableix: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.** Ficar-se amb els continguts d'una revista i decidir si van o no contra la legalitat només ho pot decidir un jutge. Si agrada o no agrada sempre es pot comprar o deixar de comprar i si algú vol discriminar aquesta publicació és senyal que la llegeix i la compra. Si es negàs o retallàs la publicitat insitucional a una revista en català que fos de l'*Opus*, dels *Testimonis de Jehovà*, o que fos una espècie d'*Hola* o una revista eròtica, a mi igualment m'agradaria formar un comitè de defensa. Si Josep Mª Llompart amb tot el seu seny i claredat es va constituir en Comitè de Defensa, deman als qui se sentin els seus hereus que facin complir la seva darrera voluntat.

Guillem D'Efak
(Poeta i cantautor)

Encara que no hi ha res més feixuc i avorrit que defensar obvietats, després de tants d'anys de fer-ho no se m'ha esbraonat l'esperança.

La *Llei de Normalització Lingüística* hi és. I aquí la tenim potser amb més atribucions que no a la Catalunya estricta. Algú em podria dir per què no s'aplica? Dau-me lleis i jo les faré complir. Aquest és, hauria de ser, el lema de qualsevol polític demòcrata fóra del color que fóra.

I ja hem topat de morros a l'esmolada pica. Però no volem recular afrontats enc que sabem que encara avui el dret a viure és un plet, perquè sabem que no votarem per passar des de l'ordre sense llei a la llei sense ordre. Perquè sabem que, en democràcia, el camí que va de la frustració a la indignació no hauria de ser transitable. Perquè no volem passar de Maragall a Pere Quart, o sia, deixar de ser la vaca cega perquè ens facin tornar ser, una altra vegada, la vaca de la mala llet, per tot això, volem defensar en la mesura i mida que poguem una revista escrita en la llengua que estimam, el català de Mallorca.

Clutat de Mallorca. 3 de febrer de l'any 1983

COMITE DE DEFENSA S'ARENAL DE MALLORCA

Apartat de Correus 124 - 07600 - S'ARENAL Telèfon 265005 Fax: 269941

S'ARENAL DE MALLORCA, el mitjà de comunicació escrit en llengua catalana més popular i de més tirada a Balears, durant el transcurs de l'any 1992 ha vist reduït en més d'un 95% la publicitat institucional a causa de les pressions i gestions, fins i tot parlamentàries, realitzades per gent colonitzadora al servei de l'estat espanyol. S'ARENAL DE MALLORCA és una publicació en llengua catalana fundada l'any 1979, que va sorgir i s'ha mantingut dins una zona difícil d'alta concentració turística i de forta immigració. S'ARENAL DE MALLORCA s'ha caracteritzat per la defensa constant de la llengua de la nostra nació, per constituir una eina puntera en defensa de la nostra identitat nacional, per crear consciència de poble i per defensar les llibertats democràtiques. Els/Les sotasignants sol·licitam a les autoritats públiques que no discrimin S'ARENAL en matèria de publicitat institucional i consideram que és injust utilitzar els fons públics com a instrument de coacció per intimidar la llibertat de premsa. Tot demòcrata s'hauria de mobilitzar davant la caça de bruixes i l'atemptat contra la llibertat d'expressió de què és víctima un mitjà de comunicació que, com S'ARENAL, s'ha distingit per acollir les opinions més diferents i per respectar el dret de rèplica. Per tot això, exigim als màxims responsables del Govern Balear, del Consell Insular de Mallorca, dels Ajuntaments etc. que acabin amb aquesta discriminació i que a més no continuïn amb l'incompliment de la article 32 de la *Llei de Normalització Lingüística* que estableix: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.** En una societat normal hauríem fet un *Aplec d'Amics*. En aquests moments, davant la injusta discriminació de què és víctima S'ARENAL ens veim obligats a constituir-nos en **Comitè de Defensa**.

Ciutat de Mallorca, 20 de gener de 1993

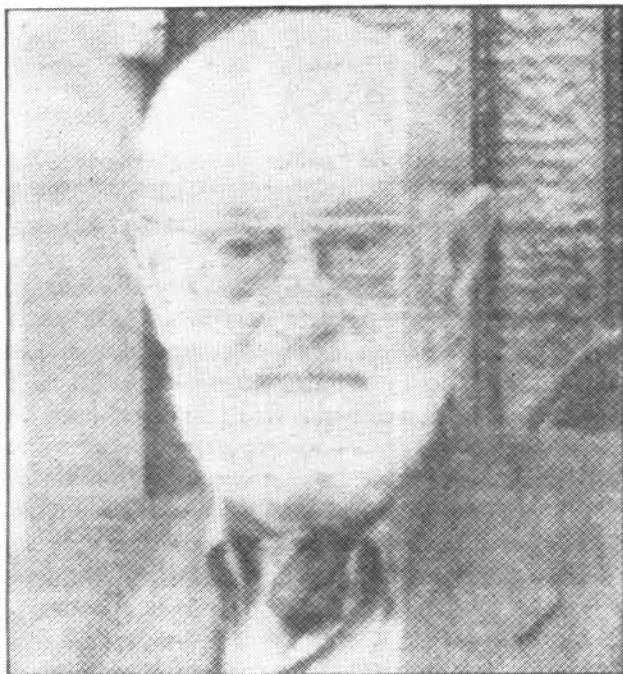
JOSEP Mª LLOMPART GUILLEM D'EFAC JAUME SANTANDREU

LLINATGES

NOM

PROFESSIO

D.I.

JOSEP Mª LLOMPART, UNA BATALLA DESPRÉS DE MORT

(EDITORIAL)

Durant aquests últims mesos, Josep Mª Llompart ha estat notícia constant. Primer pels múltiples i merescuts homenatges que li han fet i segon per la seva dissortada mort ocorreguda dijous dia 28 de gener. Els últims mesos de vida de Josep Mª Llompart han estat un continuat esplet d'articles que han glosat la seva obra, la seva trajectòria cívica i la seva personalitat d'intel·lectual compromès. Dintre el conjunt d'allò que s'ha escrit sobre Llompart, si haguéssim d'escollir un article, ens quedariem amb el d'Antoni Artigues titulat: *Josep Mª Llompart, un senyor nacionalista*, datat la primavera d'hivern de 1992 i publicat al número monogràfic que la revista *Pissarra* (Novembre-Desembre 1992). De l'article d'Antoni Artigues en volem reproduir el següent fragment: Ben segur que no he après de Josep Mª Llompart la seva moderació en les idees i en el llenguatge ni el seu pragmatisme (que no és docilitat canina ni ànsies mossones de sortir a la foto al preu de dir o de fer qualsevol pallassada). Ni opinàvem sempre igual quan coincidírem a la Junta de l'Obra Cultural Balear, ni votàvem quasi mai junts al Departament de la UIB a què ens van inscriure, ni va esser partidari de la publicació del meu recull d'escrits *Mecanismes de poder* a l'editorial Moll. Això per a mi no té importància; només són els mossons (digau-n'hi iupis o llepes o nous rics) que no admeten la crítica, la ironia, la dissensió (perquè saben que ocupen un lloc que no els correspon, que els ve gros, que tenen por de perdre perquè és tot el que tenen —ja que la dignitat l'han deixada al replà. Ho diu Llompart:

Trencau una sola baula de la cadena i se us haurà esgarriat la vostra identitat pròpia.

El que he après d'ell és el seu sentiment i el seu comportament sòlid, incorruptible (i no exposat als oportunismes i als propis interessos mesquins), d'impulsar la reconstrucció lingüística i cultural dels Països Catalans com a únic mitjà per al necessari recobriment de la nostra nació catalana.

I això és el que voldria que aprenguessin els mestres en lloc d'exercir un regionalisme estèril o col·laboracionista o en lloc de comportar-se com autèntics genocides de la nostra nació fent l'ensenyament en espanyol.

(...) Josep Maria Llompart no té por, perquè és un senyor: no ambiciona per a ell, no ha d'actuar per treure profit propi de cada situació. Josep Mª Llompart no va tenir por de fer callar amb el seu crit de CATALÀ!!!, CATALÀ!!! les veus anticatalanistes de la Plaça Major a la Diada per l'Autonomia. No va tenir cap inconvenient a presentar el llibre de Jaume Fernández *Terra Lliure* ni de publicar el seu escrit a una publicació gens i gens curricular, *EL LLAMP*: simplement perquè mai no ha necessitat fer currículum ni ha ambicionat res per a ell en la seva actuació nacionalista (ni diners —ha cobrat cada mes de la seva feina en un altre camp—, ni càrrecs —n'ha acceptat algun però no els ha anat a cercar—, etc. Comparau això amb el que corre avui!! (Perquè surten al diari es pensen esser na Lola Flores).

Si molts no estam d'acord amb el model que propugna perquè volem anar més lluny, millor. Però em sembla que pocs dubten que Josep Mª Llompart sempre ha proclamat la necessitat de l'unilingüisme català —i més encara, és un dels pocs escriptors mallorquins que l'ha practicat— i de la restitució de la sobirania cultural i nacional de la nostra nació catalana.

Nosaltres, des de S'ARENAL DE MALLORCA, subscrivim els mots i l'esperit de l'article d'Antoni Artigues. Entorn de Josep Mª Llompart s'ha format una infreqüent unanimitat a l'hora de reconèixer la seva aportació valuosa en la reconstrucció lingüística, cultural, ecològica i política dels Països Catalans. Si ens atenim als últims esdeveniments, és innegable que Josep Mª Llompart s'havia guanyat el respecte, cosa que no volia dir estar sempre d'acord amb ell, del conjunt del nacionalisme en tots els graus i matisos amb què es manifesta. Efectivament, durant aquests últims mesos s'ha pogut comprovar com des del regionalisme espanyol que encara creu en una Espanya de les autonomies fins a l'independentisme a ultrança, gairebé tothom ha reconegut Josep Mª Llompart. I això, per què? A què respon aquesta coincidència? Com és possible que opcions polítiques i culturals diferents hagin coincidit a l'hora de retre un homenatge a la figura de Llompart? Doncs bàsicament per una sèrie de raons:

1) Josep Mª Llompart ha estat una intel·lectual que ha mantingut sempre una independència de pensament i de criteri, cosa que l'ha convertit en un patrimoni del del nacionalisme en general i no de cap opció concreta o sectària. L'any 1980 va dir entrevistat per Joan Miralles: A mi, la política m'interessa, és a dir, m'interessa... com te diria?, a alt nivell, encara que paresqui una petulància dir-ho. Per jo el que no va amb mi és la política de partit, d'actuar només en vistes a un electorat o en vistes a fotre a un altre partit. Això a mi, en realitat, no em va. Comprenc que és necessari, comprenc que algú ho ha de fer... Ara, no em satisfà. No obstant, m'interessa i m'apassiona la política des de sobretot un punt de vista nacional.

Biel Mesquida, Josep Mª Llompart i Guillem d'Efak (1992). Foto Francesc Amengual publicada a Estudis Balearics núm. 44-45.

Evidentment jo faré tot el que pugui per reconstruir aquesta nació o nacionalitat i, si fos necessari treballaria perquè aquesta nacionalitat cobràs una estructura política evidentment.

2) A l'hora de glosar la figura de Llompart hi ha una sèrie de qualificatius com un *home bo* que s'han repetit d'una manera constant. Bé idò, tot i això, Josep Mª Llompart va esser un intel·lectual compromès que al llarg de la seva vida no va dubtar a posar en perill la seva reputació d'home respectable i va prendre posició pública enfront de temes punyents com el cas Macià Manera, la fundació de La Crida a Mallorca o ara l'afer S'Arenal de Mallorca. Josep Mª Llompart ha estat un dels pocs intel·lectuals reconeguts que ha tingut present aquella famosa frase de Jordi Carbonell: *Que la prudència no ens faci traïdors*. Aquest és una dimensió que semblen ignorar els qui ara es proclamen hereus oficials de la seva memòria. Josep Mª Llompart s'ha guanyat el respecte de gairebé tothom, fins i tot dels independentistes que volien arribar més lluny i més de pressa que ell, perquè va assumir quotes de risc que van posar en evidència les ambigüitats calculades d'un país colonitzat i subsumit en el terror col·lectiu. Josep Mª Llompart va saber sobreposar-se a la por de l'esclau que retura i va bandejar les al·lusions encobertes, els subterfugis, els eufemismes, el tu ja m'entens, el parlar a mitges, les formes elíptiques... L'any 1980 va afirmar: *Bé, jo no fa gaire, vaig dir que creia en uns Països Catalans lliures i socialistes dins el marc de l'Europa dels pobles. (...) Jo crec que, en definitiva... la independència dels Països Catalans, crec que s'hi ha d'anar. Ara, això no vol dir que s'hagi de fer d'una manera... Però a la llarga jo crec que lògicament, sí.*

Això no s'ha d'oblidar mai com tampoc no s'ha d'oblidar que precisament per això, per mor de parlar clar i català, Josep Mª Llompart va tenir problemes i va d'haver de suportar els atacs constants per part dels colonitzadors espanyols i dels seus sicaris tipus Antonio Alemany. Tant és així que encara pocs dies abans del seu òbit va esser injustament acusat des de les planes del D16 i pel gonella Luis Cerdo de connivència amb el terrorisme. Carles M. Espinalt no fa molt va dir: *Sovint, els covards, per no posar-se en evidència, són els més interessats a silenciar la veu dels coratjosos*. Aquest és un retret que tampoc no es podrà fer a Llompart perquè una persona lúcida com ell no va cometre l'error de desqualificar i de tractar de somiatruïtes els qui volien anar més lluny o més de pressa que ell. Ultra això, en moments delicats Josep Mª Llompart va estar a l'alçada de les circumstàncies, va abandonar la postura còmoda d'estar darrera de la roca i es va banyar el cul.

S'ARENAL DE MALLORCA només té motius de gratitud i reconeixament per a Josep Mª Llompart. No tan sols pel testimoni de la seva vida i pels llibres que ha deixat, ans també per un motiu encara més viu i que ens toca d'aprop. Just una setmana abans de la seva mort, Josep Mª Llompart ens va rebre a ca seva i va donar suport al COMITE DE DEFENSA S'ARENAL DE MALLORCA. Josep Mª Llompart, amb aquest acte, va donar un exemple més de perspicàcia i del sentit d'allò que en deia *política a alt nivell*, és a dir, un punt de vista nacional que mira de veure les coses en perspectiva i per damunt de sectarismes, vanitats ofeses, filies i fòbies, en definitiva, baralles de negres. L'estona de conversa que vam tenir amb Josep Mª Llompart va esser memorable. Quan vam sentir de la seva pròpia persona que moltes vegades havia rigut llegint S'ARENAL, varen esser com cent cavalls de força que afermaren el nostre tremp. Quan ens va dir que a vegades no havia estat d'acord amb algunes opinions o articles publicats ho va fer des de la idea positiva que el debat i la polèmica són necessaris per avançar posicions. Quan vam memorar junts la figura combativa de Mn. Antoni Mª Alcover a les pàgines de *La Aurora* ho va fer com l'escriptor de vena que la sap llarga i que ja l'any 1967 va dir: *Avui, fullejar una col·lecció de La Aurora és com una autèntica delícia*. Per tot això i més, gràcies Josep Mª Llompart.

En «Es Crèdit», els Nigorra Corona i Miguel, han volgut viure de gorra

Amb el fax, rebut per tots els directius del mini-holding d'en Miquel i na Corona de Ni-Gorra, dient, sense cap firma, de manera covarda, i en els termes propis d'una parella de cínics dèspotes i prepotents mandataris "al borde de un ataque de nervios", em veig en la necessitat i en l'obligació, ja que em sembla que ho han demanat a crits, no com el del "Silencio de los Corderos", sinó amb crits d'impotència, propis dels que se senten incapaços d'argumentar en contra dels meus arguments, els quals són veritats, per i per a vergonya seva. Idò anem per feina.

Sembla que a MIQUEL NIGORRA i a la Coronació de Nigorra els frustra que la meua paraula i la meua ploma vulguin arribar al fons de la qüestió. Fins que dimitiesquin d'"Es Crèdit" i demanin tres anys d'excedència del Registre de la Propietat, intentant que no pugui servir-se'n, per als seus negocis privats, de la discreció i informació que li cal guardar com a Fedatari Públic, continuaré la meua tasca per tal d'arribar al fons de la qüestió.

Em veig en la necessitat d'iniciar una sèrie de Cartes Obertes als qui són coneixedors de totes aquestes mangarrufes, i els cridaré com a Testimonis en el proper Judici contra aquests personatges.

A les pròximes edicions començaré amb Don JOSE GOMEZ SANCHEZ, enviat especial fa anys de LLUIS VALLS TABERNER al Crèdit, perquè l'informàs de totes les malifetes que, ja en aquell temps, en els anys 80, s'ensumava que es produïen dins "Es Crèdit".

Don José Gómez Sánchez va venir com a sots-director General d'"Es Crèdit", -plenipotenciari- i procedia del BANCO DE ANDALUCIA, del mateix GRUPO POPULAR.

Fou el primer, hi va entrar del bracet del nou conseller delegat de la Unitat de Gerència de Grup, Don JOSE MORENO, màxim responsable dels Bancs Concertats, del Grup Banc Popular. Ell va posar contra les cordes en Miquel i la Coronació de Nigorra, els anul·là, els investigà, s'enfrontà amb ells, els empaquetà, els posà un llacet i els entregà a Valls Taberner.

La cosa increïble fou que quan ho va rebre Lluís Valls, a aquest regal en safata de plata, va treure de la butxaca una navalla albacetenya, tallà els fermalls dels "reduïts" NIGORRA i pegà punyalades al conseller delegat, Sr. Moreno, i al sots-director general, Sr. Gómez.

Al cap de poc temps, el Sr. Gómez Sánchez, abandonà el Grup Popular, assumint la presidència d'una Caixa Rural andalusa, i el conseller delegat fou desposseït del comandament; al cap de molt poc temps va morir per una prematura malaltia.

Don José Gómez Sánchez, sots-director general d'"Es Crèdit", era una persona d'una duresa i d'una contunència fora mida, per això Don Lluís Valls el va triar; però com que va arribar massa lluny i va desemascarar en Miquel i la Coronació de Nigorra, fou sacrificat.

Don José, tal com l'anomenà TUMY BESTARD, Agent Consular dels EEUU a les Balears, i cap d'Afers Exteriors del Crèdit Balear, estava envoltat de tres directius que jugaven com a agents dobles i que li feren el llit.

El senyor Gómez Sánchez, Don José, va arribar a saber massa... i acabaren amb ell.

Aquest, el meu primer Testimoni de Càrrec, el cit des d'aquestes línies als Tribunals de Justícia.

Joan-Lluís Gamundí Seguí

Retalls

El mes de novembre de l'any passat va sortir a un diari de Barcelona una notícia que deia que la Guàrdia Civil de trànsit estava posant multes als conductors dels cotxes que portaven darrera un adhesiu amb la inscripció CAT. Es més que evident que aquest CAT correspon a l'abreviatura de Catalunya, i per tant que aquest era el motiu de la denúncia. De totes maneres, i per esser més explícits, cal dir que el motiu de la denúncia era, textualment: "circular con un distintivo de un país inexistente".

Vaig guardar el retall del diari, i no hi havia pensat pus fins que fa pocs dies a TV3 donaren novament la notícia, fet que demostrava que la "campanya militar" continuava. Més o manco els mateixos dies que TV3 tornà a encetar el tema, vaig anar un horabaixa a Ciutat. Circulant per davant el Parc de la Mar em vaig fixar en un cotxe que també duia un adhesiu darrera, en aquest cas una A ben grossa, posada damunt tres franges verd-blau-verd. Supòs que tothom sap que l'A majúscula representa Andalusia i que els colors són els de la seva bandera. Pesant, pensant vaig lligar caps. Vaig recordar que Mallorca està plena de cotxes amb matrícula PM que darrera porten adhesius d'Extremadura, Múrcia, Galícia o Andalusia. També n'hi ha que en porten de Mallorca, dels Països Catalans o per què no de Catalunya, cal reconèixer-ho. Altres cotxes duen "virgueries" com "Sevilla es guai", "Algaida és guai", "Tocalaspelotas es lo mejó" o "Biba el Beti manque pierda".

Que jo sàpiga encara és l'hora que cap autoritat competent en la matèria, com se sol dir en aquests casos, hagi posat cap multa per aquest motiu. Només han rebut els del CAT darrera. No importa ser molt vius per esbrinar-ne el motiu. Els del CAT és evident que ho tenen ben clar. Així mentre tota la resta d'adhesius és considerada purament folklòrica, la de Catalunya és perillosa i cal criminalitzar-la i per tant perseguir-la. No saben com aturar les ànsies d'independència d'una part molt nombrosa del poble català. És per això que intenten apagar el foc tirant-hi benzina. Ni si ho fessin aposta podrien fer-ho tan malament.

Andreu Bauçà
"Mel i Sucre"

Carta oberta al Sr. Pascual Maragall, Batle de l'Ajuntament de Barcelona

Sr. Alcalde:

Contestant el vostre ignominios acudit, en el sentit que les quatre barres catalanes corresponents a l'escut de la ciutat de Barcelona tenen, segons el vostre llenguatge dels germans Marx la forma de "Spaghetti" notícia difosa a la televisió catalana pel regidor de CiU Sr. Josep Ma Cullerell, vull afegir-hi que la vostra falta de respecte a un símbol històric patri-moni de la nostra ciutat,

m'impulsa a emprar el vostre llenguatge marxista per dir-vos que la vostra cara de coreà amb bigoti de Grouxo Marx i amb símptomes de degradació, i que em perdonin els coreans i els pallassos, no són les qualitats degudament apropiades per exercir les funcions d'alcalde de la ciutat més europea del Mercat Comú.

Joan Lucas i Masjoan
Barcelona

Gràcies, moltes gràcies!

No us podeu imaginar, amics lectors de S'ARENAL DE MALLORCA, el que representa per a mi, l'interès i el suport que he rebut, manifestant-me la vostra comprensió en aquest dur camí cap als Tribunals de Justícia, per tal de desemmascarar als qui fent burla ostentosa de la caritat i del proïsme, des d'una privilegiada condició per enriquir-se atípicament i menyspreablement de poder, diners i influència a costa de la bona fe d'aquells que per no conèixer-los, han intentat realitzar-se en les seves proximitats.

Gràcies molt especials a la meua gent de Muro. Ben aviat passaré a saludar-los, entre d'altres coses, perquè vull correspondre la gentilesa del vostre Ajuntament, per haver restituït el carrer del meu

padrí patern, Fill Il·lustre de Muro, ara anomenat Juan Carlos I, donant el nom de Joan Gamundí i Ballester, a una travessia de l'anterior, honrant la seva memòria. Gràcies.

Mil gràcies als que per carta, telèfon o mitjançant S'ARENAL DE MALLORCA, us heu solidaritzat amb mi i amb el rotatiu, especialment als que ja considero com amics, de sa Pobla, Campanet, Santanyí, Calvià, Inca i Palma.

El meu camí en solitari, com un corredor de fons, ha acabat, gràcies a vosaltres. He fet un bon tros de camí tot sol, per això la vostra actual companyia em sembla massa. Altre cop mil gràcies,
Una forta abraçada.

Joan-Lluís Gamundí
i Seguí

Trieste
Ristorante - Pizzeria

Plaza Alexander Fleming, 2-B - Tel. 29 21 82
07004 Palma de Mallorca

TENDA ESPECIALITZADA
TRA MUNTANA

MOUNTAIN BIKE - ESCALADA CLASICA Y DEPORTIVA - ESPELEO
ESPELEO BUCEO - TREKKING - CAMPING

Plaza Alexander Fleming, 19 • Tel.: 75 22 21
07004 CIUTAT DE MALLORCA

POLLASTRES TORRATS
CA'N CUNILL

Especialitats:
Pollastres a l'ast. Pollastres fregits.
Croquetes. Paelles. Conills a l'ast i
porcelles rostides per encàrrec
TOT LLEST PER ENDUR-SEN
C/. Jafuda Cresques, 16 (devora plaça Obelisc)
Tlf. 75 48 18. Ciutat de Mallorca

Biel Majoral: «El meu objectiu ha estat sempre la independència dels països catalans»

GABRIEL OLIVER I OLIVER (Algaida 1950), més conegut com Biel Majoral, és una persona polifacètica que reuneix diversos aspectes com són els de cantador, pagès i professor de Filologia Catalana a l'Escola de Magisteri. Entre els anys 1979 i 1983 va esser diputat del PSM i també va esser durant tres anys vice-rector de la Universitat. Dintre les seves últimes actuacions com a cantador destaca la de les Festes de Sant Sebastià. Biel Majoral, juntament amb en Biel Caragol de Sineu, el Tio Gori de la serra de Tramuntana i en Biel des Cantó de Llubi, van recórrer Mallorca de banda a banda actuant pels pobles. Majoral va esser un dels principals impulsors de la recuperació de les danses d'els Cossiers d'Algaida. Amb una forta personalitat independent, Biel Majoral és incòmode per a la cultura oficial. Això l'ha convertit en objecte d'una absurda marginació el darrer exemple de la qual el tenim en l'Encontre de Cultura Popular organitzat enguany per la UIB i l'Ajuntament de Muro.

* Per què cantau i d'on vos ve això?

Això de cantar supòs que me ve de vena. Quan érem al.lots petits mon pare i un oncle meu eren cantadors del cor. Ho feien per guanyar doblers. Guanyaven més quan hi havia un funeral que llaurant. De passada ens hi menaven tots els germans i féiem de veus angelicals. Bé, d'aquesta manera vaig aprendre a cantar i a escoltar. Llavors jo també sentia cantar mon pare damunt l'era. A això jo ho he viscut de bondeveres perquè encara que sempre he vist batedores, a ca nostra eren una família de pocs recursos i batien tot el que podien amb els carretons. Quan realment em vaig conscienciar, però, va esser quan em vaig anar a Barcelona.

* Quin any va esser?

L'any 1969. Vaig acabar el batxiller l'any 1967 però després vaig fer un any de feina i em vaig matricular aquí, al Lul.lià. Però vaig veure que això anava com de rialles, com de bromes i me'n vaig anar cap a Barcelona. Allà vaig coincidir amb Antoni Artigues. Un dia passejàvem per la Rambla i vàrem veure una gaita. La vàrem comprar i en tornar a Mallorca vàrem passar de la gaita a les xeremes. Jo tenia algunes partitures sobre els cossiers d'Algaida que havien desaparegut feia pocs anys i em va pegar la brusca de tornar-los recuperar. Vivíem un grupet de gent en un pis i això ja t'ho pots imaginar: cantàvem, bevíem... Quan vaig tornar a Mallorca, vaig començar a trescar i vaig anar a parar en mans d'un savi que va esser en Biel Caragol de Sineu, després vaig conèixer en Biel des Cantó de Llubi...

* I anàveu a cantar pels pobles...

Uiiii! Sí, sí. La meua padrina Damiana sabia molts de romanços com Don Francisco i me n'havia ensenyat. Ma mare també és molt bona cantadora. Feia de cosidora i jo dins ca nostra sentia moltes cançons. Bé, descobrir en Biel Caragol i el Tio Gori per a mi va esser descobrir tot un món. El Tio Gori era un geni, una cosa increïble. El dia que es va morir va esser el dia que va fer aquella aiguada a Mallorca, ell deia que el cel va rebentar i ho va negar tot. En Biel des Cantó és la veu més guapa que he sentit en la meua vida. Amb en Biel Caragol i el Tio Gori vam recórrer tot Mallorca i també vam anar a fora Mallorca, a Occitània, allà vam tenir un èxit... Poc a poc però ho vaig anar deixant. Va esser l'any 1979 quan em vaig començar a ficar en política i vaig entrar al PSM. Aquesta ha estat una de les equivocacions més grosses de la meua vida perquè realment hauria d'haver continuat amb les cançons.

* Vàreu col.laborar amb M^a del Mar Bonet.

Va esser una col.laboració estranya. Vam fer amb ella el disc *Cançons de festa*. Va esser el 75 o el 76. Ho vàrem fer perquè pens que en aquella època s'havia de fer. De totes maneres, nosaltres immediatament en vàrem quedar al marge perquè no era el nostre trull.

* A Africa es diu popularment que quan mor un home vell es com si es cremàs una biblioteca ja que aquests són els depositaris de la memòria col.lectiva. Com està la tradició oral a Mallorca? En queden d'aquestes persones?

Encara en queden però poquets que siguin capaços de transmetre a la gent jove no només la saviesa que han acumulat sinó també l'entusiasme i la ràbia. N'hi ha però la gent que té aquesta biblioteca per a mi en fa un mal ús. Dins el terreny de la cançó popular sempre hi ha allò que se'n diu el folklorisme. Sempre he dit que si en Francesc de Borja Moll va fer la proposta de canviar folklore per cultura popular, era per qualche cosa. Els intel.lectuals de pa amb fonteta, que n'hi ha molts, sempre han volgut apropiat-se de la creativitat popular.

* Vós sou professor de cultura popular, una forma de cultura que va lligada a un sistema de vida que va canviant. Avui ja no se bat damunt l'era, es fa amb una màquina.

Crec que s'hauria de traslladar i pens que s'han de cercar uns altres moments. A la Universitat hi ha una brega entre els qui pretenen fer cultura popular científica i els qui fan cultura popular viva. Els primers es dediquen a fer currículum i a escriure collonades, els altres si tenim ganes de cantar una cançó dins la classe la cantam i et puc assegurar que l'alumne prefereix això darrer.

* Tinc entès que estau treballant en un disc, quan el traureu?

De moment sortirà una cinta casette com a testimoni. Crec que allò important de nosaltres són les actacions en directe perquè no venem cançons sinó que venem una expressió, una manera de cantar-les. Hem de fugir de la comoditat dels estudis.

* Abans heu dit que l'entrada en el món de la política va esser un error.

Vist des d'ara pens que ha estat una pèrdua de temps. Crec que la feina que vaig fer dins el PSM era una feina necessària i la vaig fer amb molt de gust. Dins el PSM d'aleshores hi havia una màxima ètica i moral que deia que un càrrec no podia estar més de quatre anys a un lloc per no corrompre's com a polític. A mi això em va atreure molt. Vaig pensar que cobriria una etapa i que després el PSM seria aquell gran partit que ens havia de...

* Vós vareu esser conseller des de 1979 fins a 1983.

Sí i això em va costar una malaltia llarga. Sí, perquè va esser l'època en què es va fer l'estatut d'autonomia i jo vaig esser el representant del PSM a l'assemblea que va aprovar els estatuts. Ara farà deu anys.

* Perquè no en pariau una mica i repassam una els fets.

Era una època interessant. Jo havia militat en el PSAN. Tenia una llarga militància i una certa experiència. Havia estat més o manco lluitador en el moviment estudiantil. Quan vaig entrar al PSM el vaig trobar desmoralitzat perquè havia tret un 3% a les eleccions generals del 79.

Biel Majoral ha estat un dels impulsors de la recuperació d'els Cossier d'Algaida.

* Vós vareu anar el primer de la llista a les autonòmiques de 1979 i va esser la vegada que a Mallorca el PSM va treure més vots de tota la seva història (11'0%).

Vaig anar de primer de la llista però hi vaig anar d'una manera accidental. El número u del PSM sempre havia estat en Tià Serra. Vàrem anar a cercar la gent dels pobles. Molta gent senzilla. Puc contar una anècdota. En Joan Ros de Vilafranca, que tenia un bar i em coneixia molt, dins el bar van dir: - Joan, a qui hem de votar? I va dir: - Ara no ho dubteu, heu de votar en Majoral. I li van demanar: - Per què? Diu: - Perquè s'engata com noltros! Érem un moviment de gent jove que començàvem a esser intel.lectuals però no teníem pretensions.

* No éreu uns il.lustrats que mira la nostra gent per damunt l'espatlla

Exacte. Sí, nosaltres vivíem un món d'il.lusions. Abans de les eleccions els diaris, n'Andreu Manresa, ens tractava de grup marginal... Llavors hi va haver un cop d'estat dins el PSM. Van entrar ex-OICE que volien ocupar tots els llocs. I aquí va esser quan jo vaig dir, un moment, abans d'anar-hi aquest hi vaig jo. Vàrem quedar com totsolets perquè els grans pares del PSM es van fer por, una perquè pensaven que no trauríem ni un escó, i altra perquè els nouvinguts venien en pla redemptor. Després molts se'n van anar i van fundar Esquerra Mallorquina i ara molts són al PCE o al PSOE.

* Qui eren aquests ex-OIC?

En Pep Bernat, en Jaume Obrador, en Paco Mengod. Aquests són els qui varen organitzar el merder a l'Ajuntament de Palma abans que no hi entràs en Joan Perelló. Tenien bregues mortals curiosament amb gent que avui és al PSOE com en Jaume Armengol d'Inca o en Damià Ferrà-Ponç, qui aleshores era sense cap dubte l'ideòleg nacionalista del PSM.

* I després dels quatre anys.

Després dels quatre anys jo havia complit una etapa i em varen dir: - Biel ara ja toca en Tià Serra. I jo a això ho vaig veure bé. Fins i tot vaig assumir una cosa que em va costar molta pena acceptar-la. Vaig anar com a número u a Algaida, per batle. Això va provocar aquell famós vot del PSOE que va votar AP. El meu cas és un cas atípic. Per tal que no fos batle el PSOE va arribar a votar AP. Jo m'hi vaig presentar perquè aleshores creia en el projecte del PSM.

* Quan vàreu partir del PSM?

Me'n vaig anar l'any 1986. Va esser quan en Tià Serra va dir que per presentar-se posava deu condicions. És

Biel Majoral: «El meu objectiu ha estat sempre la independència dels països catalans»

a dir, quan en Ferrà-Ponç se'n va anar al PSOE, que ha estat una de les enganyifes més grosses que hi ha hagut dins la història perquè jo crec que qui realment se n'anava al PSOE era en Tià Serra i en Damià s'hi va avançar, llavors en Sebastià va voler quedar i presentar-se com a salvador del PSM.

* Què opinau de Damià Ferrà-Ponç?

Quan jo vaig esser conseller l'únic que em va donar suport va esser en Damià. Fins i tot quan vaig haver d'anar a l'assemblea de parlamentaris, vaig preparar el parlament amb en Ferrà-Ponç. L'havien operat a son Dureta i allà ho vàrem preparar. En aquells moments durs Tià Serra va desaparèixer i se'n va anar a fer aquella famosa tesi doctoral del notable per majoria.

"QUAN VEIG FERRÀ-PONÇ PEL DIARI M'INDIGNA"

* ¿A què atribuïu el canvi de camisa de Ferrà-Ponç i que ara hagi fet la demència d'acusar S'ARENAL DE MALLORCA de racisme i de fer apologia del terrorisme?

La història de Ferrà-Ponç comença quan el PSM li va negar que continuàs essent parlamentari. Va esser a la famosa reunió de can Domenge. Jo hi era i puc dir que va esser una història vergonyosa. En Tià Serra va provocar una votació per sortir ell de cap de llista i a més per poder triar el número dos. Aquí va esser quan Ferrà-Ponç va veure clarament que ja no tenia futur dins el PSM. Crec que aquí va començar tot. Ferrà-Ponç es va trobar desesperat, abandonat, traït de tothom. Els seus companys l'havien traït i crec que per això es va vendre. I ara el PSOE li fa fer exactament allò que ja es podia esperar. Ara tu te toca pegar a aquest, idò li pegues. Ara si tu vols continuar fumant puros i anant amb Mercedes has de fer això... Això és la part més miserable de la política. Però en Damià, al marge de fer aquests numerets tan lamentables, me fa pena. Quan el veig pel diari, m'indigna.

* Vós creis que es va avançar cinc minuts a Sebastià Serra?

Sí, però no és que el compràs el PSOE. És que se va sentir traït pel PSM. Durant els temps durs, quan per exemple Jaume Obrador i companyia ens van dur a la barra perquè ens acusaven d'haver falsificat la firma d'en Pep Bernat, en Serra i companyia no hi eren. Qui va haver de córrer vàrem haver d'esser en Damià, en Joan Perelló i jo.

"EL QUE FA FERRÀ-PONÇ ES UNA COSA HABITUAL DINS ELS TRAIIDORS"

* A poc a poc les coses van lligant, no?

Sí, sí. En Damià en aquests moments fa els numerets que li fan fer. Això ja és una cosa habitual dins els traïdors. Crec que els diuen, tu no et vares voler passar, idò ara menja morena perquè sinó a les pròximes llistes ja no hi aniràs. Si Ferrà-Ponç hagués aguantat i hagués

sabut esperar hagués pogut salvar el PSM perquè en Tià Serra se n'hagués anat al PSOE i amb ell al davant hagués partit l'escòria del PSM. Llavors tots ens haguéssim reagrupat. Perquè fixa't llevat d'uns quants dirigents, dels militants antics ja no queda ningú dins el PSM. De la gent que havia fet la gran feina, quasi tothom ha partit.

"MALLORCA ES UNA TERRA QUE HA CREAT GENT FORTA D'ESPERIT"

En perspectiva, com veis tot el que està passant? ¿No creis que ja hem arribat al cul de sac i el panorama es va aclarint?

Jo intent esser realista. Crec que no hem de baixar la guàrdia i que hem de continuar combatent. Tinc dos principis clars: Mallorca és una terra que ha creat gent forta d'esperit i que per tant li podem treure moltes de coses. Jo no em desanim. A mi en diuen: dins el món de la cultura no hi tens entrada en aquests moments, idò jo em valgo a la pagesia. Jo sé que Mallorca pot fer el millor vi que puguem beure i luit per fer-lo. Jo no em deix vèncer. Sé que des de Mallorca arribarem a aconseguir la integració dins Catalunya com a nació i per això no em desanim. Sempre he cregut que des de Mallorca hi podem fer molta feina. Cant una cançó que diu: **Què té aquesta terra nostra que congria traïdors**, curiosament això són paraules d'en Ferrà-Ponç, però la darrera part de la cançó diu: **sempre hi ha un glosador que cantar li ve de vena que als joves ensenya l'antiga i vella cançó**. Així som jo i aquesta és la meva aportació. L'altre principi que tinc és que he lluitar sempre que pugui per no caure en la temptació de fer mallorqueta i res pus. Jo vull partir de Mallorca perquè sé que hi ha una força però el meu objectiu ha estat sempre la independència dels Països Catalans.

* ¿Per què creis que el nacionalisme no ha connectat massivament amb el nostre poble?

Perquè l'han exercit intel·lectuals gens ni mica comunicatius, perquè la gent no es refia dels intel·lectuals i perquè si hi ha qualcú a Mallorca que sap que el fotrà és un intel·lectual. La gent no se'n refia, és com dels missers. L'il·lustrat és un modus vivendi. Hi ha intel·lectuals il·lustrats perquè això els va molt bé per poder viure dins la mediocritat. Això ha existit tota la vida. Sentiràs contar als vells que sempre n'hi havia que han viscut de la feina els altres.

"ENCARA TINC ESPERANCES EN L'ESCOLA"

* Vós sou una personalitat atípica dins Mallorca. Per una part sou un professor d'Universitat, per altra sou un pagès que feis vi, per cert, un dels millors vins de Mallorca, això per no dir el millor, i per altra sou un exponent de la cançó popular.

Bé, aquest és el meu compromís amb aquesta terra. Jo encara tinc esperances amb l'escola. Abans parlàvem del batre amb carretons o del batre amb maquinària. Per exemple, batent amb una màquina jo no cantaria, perquè no me vull esgargamellar. Nosaltres, com a professors, tenim el deure de traslladar a

l'ensenyança tot allò que la cultura oficial ens elimina. Els mestres són un eix fonamental de la societat i per això hem de lluitar contra la degradació que, per exemple, afecta de cada vegada més l'Escola de Magisteri. Aquesta degradació supòs que és perquè als poders no els interessa que sortin uns mestres humanitzats. Jo els ho dic als meus alumnes: "el dia que vos deixeu convèncer que sou com màquines, ja no teniu futur perquè llavors us substituiran per màquines. Esser mestre és cultura, és expressió, és llenguatge, és viure. Us heu d'implicar en la vida de l'alumne i l'alumne ha de conèixer una mica la vostra vida. Els heu d'excitar perquè sinó al lloc vostre hi posaran una màquina".

"ELS MALLORQUINS HAN DIT BARCO DE REJILLA TOTA LA VIDA"

* Barco de Rejilla és una frase racista?

Noooo! En absolut. Els mallorquins han dit Barco tota la vida i quan diuen Barco es refereixen a la gent cabrona, sense mirar llinatges, i jo pens que aquesta gent no hauria de ser per Mallorca. Fa molts d'anys que es diu Barco de Rejilla. L'any 1979, jo ho vaig dir a més d'un míting i encara és l'hora que em davallassin d'una pedrada.

* Mallorca és una terra inexistent?

En aquests moments hi ha un il·lustrat que diu Terra **inexistent**, a això és que no ho pot dir, perquè fotre! i la seva juvenesa on l'ha passada? És que no té un passat de lluita? Perquè una cosa que no existeix vol dir que tu no t'hi has implicat mai. Una persona pot esser un derrotat però que la derrota no t'emporti a dir que no hi ha res a fer. Crec que la gent es pot retirar, es pot decantar, se'n pot anar a la lloguera o al claper, això és legítim i es pot fer ara el que no es pot fer és renunciar.

* Vós vàreu jugar un paper important dins el PSM entre els anys 1979-1983 i també el vaig jugar en uns moments determinats dins la UIB, què pensau del vostre pas per la Universitat?

Vaig sortir elegit democràticament com a representant dels PNN en la redacció dels estatuts de la universitat. Jo a Nadal Batle no el coneixia. Vaig sortir elegit, vaig anar allà i la veritat és que em vaig il·lusionar molt perquè Nadal Batle va dir: - Farem uns estatuts que siguin patriòtics i una universitat que sigui catalana. Jo hi vaig fer molta feina, però molta! Em pensava que semblava i que treballava per una causa molt noble.

Biel Majoral: «El meu objectiu ha estat sempre la independència dels països catalans»

Vàrem fer uns estatuts democràtics i nacionalistes. Bé, aquesta és la meua història però d'aquests tres anys que vaig ésser vice-rector, llevat dels estatuts, són tres anys que he renunciat a ells. Mai en la meua vida, he posat en el meu currículum que vaig ésser durant tres anys vice-rector de la UIB. Ningú mai no trobarà que reivindicui això com un mèrit. Després que me'n vaig anar varen canviar els estatuts i varen llevar totes aquestes cauteles democràtiques. A mesura que me n'anava decantant del PSM i de la Universitat me n'anava dedicant amb més intensitat a fer vida al camp. Quan vaig partir del PSM o vaig dimitir de vice-rector de la UIB no vaig fer cap escàndol perquè he cregut que l'enemic no és aquesta gent i perquè no volia fer mal a una cosa perquè potser podria ésser que m'equivocàs jo. Ha estat ara, a través dels anys, que me n'he adonat que la vaig encetar. Quan ara sent els discursos d'en Pere Sampol al Parlament, el dia del debat d'en Canyelles, és que em va fer plorera. Vaig pensar, i jo vaig dedicar onze anys al PSM perquè un senyor acabí dient això en nom d'aquestes sigles.

* Vós sentiu còmode dins la UIB?

Bé, la feina amb els alumnes la faig amb comoditat. Sé que no som ben vist perquè faig el paper d'un goliardo que són aquells que fugien dels convents cansats de veure animalades i llavors eren perseguits per la mà eclesiàstica i eren considerats com a heretges per la inquisició. Jo faig una mica aquest paper però la veritat que amb qui em trobo molt bé és amb els alumnes. He de dir que me'n vaig anar jo i que no me van treure de l'equip rectoral. Vaig pensar una cosa que per mi va ésser fonamental. Vaig dir: si continuu acabaré essent com ells i això és molt bo de fer perquè l'exercici del poder pot corrompre. Si me'n vaig ara sé que m'odiaran a mort però com a mínim em salvaré.

* S'ARENAL fa més d'un any que fa una enquesta a botiguers i comerciants sobre si viuríem millor

independents d'Espanya. Enmig de la sorpresa d'uns i de la incredulitat d'altres, la resposta majoritària és ben clara: sí. Què pensau d'això?

Pens dues coses: una, com que jo n'he vistes fer perquè quan vàreu venir per Algaida vaig demanar a molta de la gent entrevistada a veure si realment havien dit allò i m'ho varen confirmar, ho trob realment meravellós. En aquesta casa, començam a llegir S'ARENAL per aquestes pàgines. I dues, pens que l'onada d'Europa pot ésser important. Hi ha gent que es comença a sentir molt cansada.

"ES MOLT BO DE FER ACUSAR UN ALTRE DE RACISTA O DE NAZI, EL QUE ES MAL DE FER ES DEMOSTRAR-HO"

* Què pensau de les acusacions de racisme, nazisme, xenòfobia que d'una manera reiterada es llancen des de les planes de la premsa forastera contra el nacionalisme combatiu i no tant combatiu? M'estic referint, per exemple, als casos de S'Arenal, ERC, Jaume Santandreu, Joan Fageda...

Per mi la gent que tot d'una es posa a la boca la paraula racista o feixista, em fa dubtar. Em sap molt de greu. Som una mica recelós perquè és molt bo de fer acusar un altre de racista o de nazi, el que és mal de fer és demostrar-ho.

* ¿No creis que ha estat dolent el fet que a Mallorca s'hagi relacionat nacionalisme a esquerranisme com si els mallorquins per tal d'ésser nacionalistes havien d'ésser a la força d'esquerreres?

D'això en tenim la culpa nosaltres i això prové del 68. L'altre dia un alumne em va dir això: "Vosaltres, quan éreu joves, us queixàveu dels vostres pares però al manco us deixaren la il·lusió de ser rebels. Però és que vosaltres, aquests que proveniu del 68, ho heu socarrat tot. No ens heu deixat res". I em va fer pensar. I és clar, ara els qui tenen el poder són els progress del 68 i aquests han fet de molt mal. Seria bo que aquests que provenen del 68 diguessin als joves que hi ha altres llistons que no passen per la dualitat teòrica de nacionalisme versus esquerranisme. Són temes delicats aquests. La gent jove comença a estar oiada de la gent progre del 68.

"A JERONI ALBERTI ALGUN DIA MALLORCA LI HAURA DE FER JUSTICIA"

* ¿Estau d'acord que en el procés cap a la independència s'hi ha d'implicar la majoria de mallorquins per damunt de dretes i d'esquerreres?

Totalment. El polític que apreciï més de Mallorca és Jeroni Albertí i per una cosa només. Perquè quan v venir el moment, i jo era conseller, de decidir el nom de la llengua, i això era quan Abril Martorell era vice-president del govern espanyol i quan a València el PSOE i la UCD havien pactat el valencià, en aquells moments Jeroni Albertí ens va reunir als quatre portaveus i ens va dir: jo, si volsaltres em donau suport no afliuxaré i posarem llengua catalana. Això per a n és un fet de patriotisme i de nacionalisme, al marge d si era d'UCD o de la puta del carro. Crec que cad persona té una responsabilitat en un moment de la seva vida i si el sap complir bé crec que se li ha de reconèixer. A Jeroni Albertí algun dia Mallorca li haurà de fer justícia. En aquell moment Albertí va ésser decisiu.

* Quan senti en boca del conseller d'hisenda del Govern Balear, Alexandre Forcades, la paraula d'independència, què pensau d'això?

Crec que Forcades té necessitat de dir aquest paraula perquè deu tractar diàriament amb Madrid també deu veure que el tracten com un pedaç brut i fotre aquí et comences a espavilar. La gent quan reacciona és quan algú el malmena. I per tant, vull creure que Forcades és una persona sincera quan diu això.

* Viuríem millor independents d'Espanya?

Quan tenia devuit anys ja vaig començar a pegar crit d'independència. Una de les pintades independentistes més guapes que s'han fet a l'estació de Vilanova i Geltrú la va fer un grapat més i jo, alguns dels quals encara militen dins l'independentisme i altres llepen i mame. Això devia ésser l'any 1972. Viuríem molt millor independents d'Espanya i aquesta és la meua lluita. El concepte d'independència que tenen els meus fills i els meus nebots és diferent al meu. Jo som esquerranós perquè m'hi vaig formar i perquè vaig llegir tot quan llibre s'havia de llegir en aquell temps. Tenim, però, una cosa en comú que ens uneix molt i aquesta cosa és la independència, una paraula que està per damunt de les penyeterietes personals de cada un.

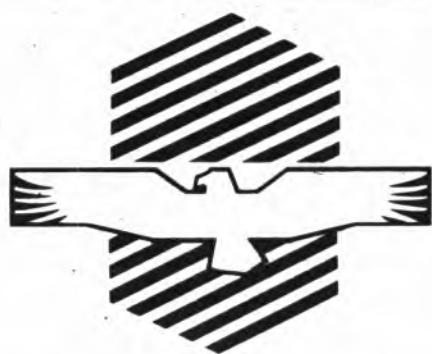
* Fa uns dies va morir Josep Mª Llompart, ¿quina opinió us mereix la seva figura?

La mort d'en Llompart és una pèrdua grossa. Gairebé no ens queden intel·lectuals d'aquesta talla. Els qui volen remenar les cireres fan la puta i la Ramoneta (mai més ben dit).

* Què pensau de S'ARENAL DE MALLORCA?

Home, pas un guster. En aquesta casa quan arriba S'ARENAL el primer que es llegeix són les enquestes els teus articles. Hi ha col·laboracions que m'interessen per exemple, les de Joan Quetgles, un antic company meu de militàncies. Diu coses, en un altre estil, però interessants.

Jaume Sastre

**ASCENSORS
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.
TELS.: 26.62.32 - 26.62.54. FAX: 490763
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

**LLIBRERIA
ALOMA
NOMÉS EN
CATALÀ**

Tel.: 46 11 50 C/. de la Vinyassa, 23 - B
Fax 46 22 05 07005. Palma (Mallorca)

TABACALERA, S.A.
Expeditoria de tabac n. 30
Tabacs i efectes timbrats
Prensa i revistes
Plaça d'Alexandre Fleming, 12
Tlf. 75 42 91. 07004 Ciutat de Mallorca

Comunicats de premsa

* Convergència Balear demana als poders públics que prenguin consciència del greu problema ecològic, sanitari i de tota casta que s'està creant al camp mallorquí, per mor de les parcel·lacions il·legals. Convergència Balear donarà suport a qualsevol acció encaminada a fer complir la llei i aturar per sempre aquesta passa endèmica d'especulació incontrolada.

* Davant les notícies de la creació d'un circuit ecològic a les antigues instal·lacions del tren de Mallorca, Convergència Balear demana que es tinguin en compte els desitjos expressats per ciutadans de la nostra illa, que demanen que es tornin a obrir aquestes línies de tren tan necessàries per a les poblacions afectades, sobretot si es volen, com sembla, contemplar i seguir els criteris ecologistes. No volem insistir en els molts avantatges que suposaria pel nostre poble l'obertura d'aquestes línies, tant d'ordre ecològic com econòmic i sobretot pel que fa a l'estalvi de vides humanes que queden a diari damunt les carreteres. Creim que el nostre Govern Balear és qui ha de decidir sobre aquesta qüestió, i actuar a favor dels interessos del nostre poble.

* L'ús de la bicicleta com a mitjà de transport és avui una característica de les societats desenvolupades i amb un alt nivell de sensibilitat ecològica. La bicicleta és una forma d'humanitzar més les nostres ciutats i alhora de fer-les més habitables. De cada cop els visitants de les illes balears demanden més el respecte a l'entorn i la possibilitat de disposar d'itineraris adequats i segurs per practicar el ciclisme i el passeig. En conseqüència, el Govern de les illes Balears ha de passar a considerar prioritària la construcció d'una xarxa de carrils per a bicicletes, que abasti tot el territori de la comunitat autònoma.

Es per això que el Grup Parlamentari del PSM i EEM presenta al Parlament de les Illes Balears una proposició No de Llei que insta el Govern de la Comunitat:

1. A dur a terme les obres necessàries a les carreteres ja existents per tal de construir-hi carrils per a bicicletes.

2. Que en tota construcció o adequació d'una carretera s'hi inclogui la construcció de carrils específics per a bicicletes.

3. A promoure amb els ajuntaments convenis per tal d'adequar la xarxa viària a l'ús de la bicicleta.

Resposta (I)

La glosa m'és agradada però mai m'hauria pensat, que fora un "Animal de ploma" qui llurs qüestions encetàs.

Resposta avui vull dar-vos a les vostres opinions, que a sobre el paper vessàreu vers certes Institucions.

No ho faig per a moure brega doncs, em sento afalagat, al veure que els meus escrits no romanen en sac trencat.

De l'autobús, com dieu al Barça l'han abaixat, emperò tenu-ho present que molt abans, per dos cops hi ha pujat.

Pel que fa a Montserrat l'esport no en té l'exclusivitat, bé ho recorda aquella dita que ha esdevingut popular, fent esment a les paraules que fa poc temps, s'han casat.

En Vicenç de Son Rapinya

Editats seixanta mil llibrets per promocionar el turisme rural

Un nou concepte de vacances, oferint pau, tranquil·litat, senzillesa. Lluny dels renous i de les aglomeracions dels hotels convencionals. Gaudir del contacte personal i diari amb les gents de la terra participant dels seus costums i gastronomia, envoltats dins d'un ambient familiar...

Aquest és el principal missatge dels seixanta mil llibrets que la conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear ha editat en cinc idiomes (català, castellà, anglès, francès i alemany) a través del Consorci per la Dinamització Econòmica al Medi Rural amb la col·laboració de l'Associació d'Agroturisme Balear i que seran distribuïts com a promoció per tal de captar un sector turístic que cerca aquests tipus d'oci.

El llibret, imprès en quatricomia, recull una selecció d'antics casals i granges ubicats dins de bells paratges del camp

mallorquí. Aquestes instal·lacions han estat ben recuperades per funcionar com a petits punts d'allotjament agroturístic.

Actualment és Mallorca l'única illa de la comunitat balear que pot oferir aquesta alternativa turística que cada dia compta amb més adeptes. Aquest fet anima altres propietaris, que ja estan adaptant noves instal·lacions a la resta de les Balears, ampliant-ne la reduïda oferta que existeix en aquests moments.

CRISTALERIA

HISOL

Venda i col·locació de vidre per a la decoració, obres i comercials
Jaume Ferran, 22
(Travesia J. Balmes)
Tlf. Taller 20 77 40
07004 Ciutat de Mallorca

EL GOVERN ESPANYOL DEL PSOE CONDEMNAT PER ATEMPTAR CONTRA LA LLIBERTAT DE PREMSA

Als coneguts casos de la Junta de Andalucía i del diari ABC de Sevilla, al de l'Ajuntament de Palma (PSOE) i d'Hora Nova S.A., al de la Universitat de les Illes Balears i d'Hora Nova S.A. i al d'Argentaria i de Diario 16, ara cal afegir la condemna que els tribunals espanyols han fet del govern PSOE per haver discriminat al seu moment el diari *El Alcázar*, òrgan de l'extrema dreta espanyola, i haver-li negat la publicitat institucional amb motiu del referèndum de dia 12 de març de 1986 sobre la permanència d'Espanya a la OTAN. En una sentència del mes de gener de 1988, el Tribunal Suprem va reconèixer els perjudicis econòmics causats pel govern espanyol contra aquesta diari i ara fa poc l'Audiència Nacional ha condemnat l'administració PSOE a pagar 12 milions de pessetes a l'empresa editora del desaparegut diari *El Alcázar*, en concepte de discriminació i de coacció contra la llibertat de premsa.

Pastisseria
Mel i Sucre
Gaspar Bennàsser, 24
Ciutat de Mallorca

Ensamblador
Components
Informàtics

Servei tècnic oficial
W-MEGA

VENDA A L'ENGRÒS
Ordinadors - Components - Impressores
Manuel Sanchis Guarner, 1 baixos
Tlf. 29 66 55 - 29 60 62. Ciutat de Mallorca

LLIBRERIA
BALMES

A la nostra llibreria hi trobareu tots els llibres i material escolar. Objectes d'escriptori, jocs didàctics, material d'oficina i tot tipus de llibres
Carrer Doctor Ferran, 12 - Cantonada Balmes
Tlf.: 75 41 10 Ciutat de Mallorca

ATLANTA
Studio

CULTURISMO - AEROBIC - BODY BUILDING - FITNESS
ADELGAZAMIENTO - AUMENTO DE PESO
SAUNA - SOLARIUM

Abierto de 8 mañana a 23 h. - No cerramos al mediodía
C/ Francisco Suau, 15 • Carretera Valldemosa
Tel.: 76 17 12
07010 PALMA DE MALLORCA

Revisió de
direccions i
autorentat

Reparacions
en
general

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.

Carretera Militar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 líneas)

Què opinen de la pressió fiscal?

Tania

Estudi de ballet,
preparació
d'exàmens ballet
conservatori,
gimnàs.
Balmes, 65.
Tlf. 29 95 15.
Ciutat

**XARCUTERIA
FLEMING**

Xarcuteria, pa
pagès i pollastres a
l'ast.
Plaça Alexandre
Fleming, 1 - b.
Tlf. 29 80 33. Ciutat
de Mallorca

**TALLER
GRÀFIC
RAMON**

EDICIONS
•
IMPRESOS
COMERCIALS
I PUBLICITARIS
•
DISSENY GRÀFIC
•
AUTOEDICIÓ
•
FOTOCOMPOSICIÓ

JAUME BALMES, 43
TEL. 75 44 32
FAX 20 70 13
07004 PALMA - MALLORCA

Rafel Salillas (Estanc 30). La pressió fiscal ens ofega, si el Govern no fa marxa enrera no hi haurà solució.

Francesc Solera (Hisol). El Govern espanyol hauria de tenir un poc de comprensió. Amb el que pagam nosaltres no podem seguir.

Margalida Huguet (Mercedia huguet). Ens pressionen massa; surten massa doblers de Mallorca.

Joan Pizà (Autoescola). Aquesta gent ho fa mica a mica i de cada dia entregam més. Arribaran a ofegar-nos. Els doblers se'n van a Madrid i Mallorca s'empobreix.

Miquel Jiménez (Trieste). Pagam massa. El Govern hauria de fer un estudi millor dels contribuents, i no pressionar tant.

Joan Mestre (Xarcuteria Fleming). Pagam massa, en esser independents no ens faran pagar tant.

Miquel Bou (Bar Coliseu). Els de la PIMEM cerquen firmes; si no feim una federació amb els catalans i valencians i ens desfeim dels espanyols, estam arreglats.

Gabriel Mas (Forner). No podem pagar. Cada dia faig més feina i de cada dia tenc més deutes. Amb el Govern Espanyol anam a una mala fi.

Antoni Reyes (Bar Nivell). Estam fet feina per l'Estat. Aguantarem fins que puguem, que no serà molt.

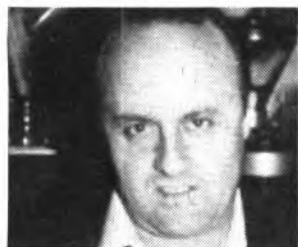
Salvadora Munuera (Perruquera). El Govern espanyol s'ha passat, els mòduls són massa cars.

Antonio Fernández i clients (Bar Rei Sanxo). Pagam massa. Els doblers surten de Mallorca i a nosaltres ens fan de menys. Si continuam així haurem de pensar en la independència.

Miquel Maimó (Bar Vista Alegre). El qui no estigui ben assentat i amb el personal just, està ben arreglat.

Ricardo Macho (Bar Nevada). Es un desastre, no podem pagar; el poder adquisitiu de la gent és petit. Aquest local té unes despeses de deu mil pessetes diàries, sense els sous, i pagam un lloguer de fa vint anys.

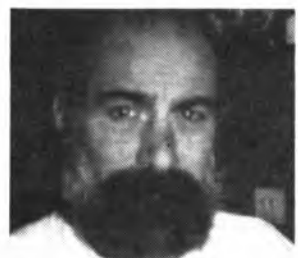
Maria A. Sánchez (Neteges Nebinci). Pagam molt i els nostres impostos són per engreixar Castella. Els Països Catalans, a pagar, i els castellans, vengam carretes i trens que no els fan falta. Ens hem d'independitzar d'Espanya i ens hem de federar amb els catalans.

Antoni Amorós (Barber). El Govern espanyol va a les totes, si fóssim independents els doblers quedarien aquí i seria fantàstic. Joestic per un estat federal amb els catalans i valencians.

Pere Ferrer (Rest. Can Pedro). La pressió fiscal és massa forta. Els restaurants haurem de plegar. Jo tenia tres empleats i ara som tot sol. Els constructors no fan feina i no vénen a menjar.

José Manuel Fernández (Sidreria Asturias). No hi ha categories, no és el mateix un local de Jaume III que un de barriades, i això no es contempla.

Sebastià Crespi (Ficom). Es massa forta, i el pitjor és que els nostres doblers se'n van cap a Castella; la solució només la veig en la independència, però hem d'anar plegats amb els altres catalans.

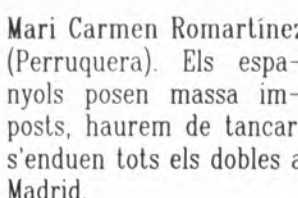
Manuel Sánchez (Bar Olímpic). Aquesta gent ens vol enviar a tots a l'atur, i els autònoms no cobrem. Jo he de fer desset hores de feina per treure el meu jornal.

Rosa Gómez (Taller Gràfic Ramon). L'Estat espanyol s'endú tots els doblers del PPCC, llavors fan trens que no duen enlloc i carreteres que sobren.

Joan C. Horrach (Informàtic). Es massa forta. L'estat és una empresa molt grossa i no funciona així com tocava.

Mari Carmen Romartínez (Perruquera). Els espanyols posen massa impostos, haurem de tancar, s'enduen tots els doblers a Madrid.

Què opinen de la pressió fiscal?

Angel Espinosa (Bar Mes-tral). L'administració ens està matant a poc a poc. Això dels mòduls és la mort per als bars i restaurants. Abans jo pagava 27.000 pessetes i ara en pagam 147.000.

Miquel Gual (Bar Victòria). Hisenda ens du a tots a la ruïna. Lo mal és que els doblers no queden aquí. La solució serà la independència de les Balears confederades amb els altres catalans.

Xavier Ferrer (Onesa). És un desastre; Hisenda s'endú els doblers dels PPCC cap a Andalusia. Allà hi fan autopistes gratuïtes i als PPCC les fan de peatge.

Miquel Soberats (Can Cu-nill). La pressió fiscal ens rebenarà a tots els petits. Les grans superfícies abusen i fan competència deslleial. Deixen agafar la fruita als clients i a les botigues no. El Corte Inglés serà el gran desastre d'en Fageda.

Frederic Denti (Recanvis Denti). És excessiva. Lo mal és que els nostres impostos surten de Mallorca i no saltres no en treim profit.

Mari Cruz Campuzano (Son Costa). Mon pare diu que això és una barbaritat. Els doblers haurien de quedar aquí i podríem fer més coses.

Amador Fiol (Florista). Això és un robatori a mà armada. El Govern espanyol hauria de considerar la nostra insularitat ja que tot ens costa més.

Victòria Prohens (Cortinatges Victòria). M'estim més no opinar perquè si ho fes faria matx.

Francesc J. Miró (Peixeteria Cantàbric). El govern ajuda poc al petit empresari. No donen facilitats ni desgravam quan feim millores.

Joan Palmer (Infomàtic). És exagerada, ara hem de mantenir l'Espanya castellana i això ens surt molt car.

Joan López (Bar Coliseum). Si, la gent paga molt i n'està ben cansada.

Gabriel Antich (Bàrman). En aquests moments pagam massa doblers. De cada cop afegeixen més impostos, i de cada vegada guanyam menys.

Rafel Llabrés (Fotògraf). El que pagam és massa. Els serveis que ens donen se ben cert que no costen el que ens fan pagar.

Juan González Jiménez. Si. Ben aviat haurem de tan-car perquè pagam molt i guanyam poc.

Alberto Osorio (Bar El Mesón). Massa!, pagam massa! no sé on arribarem, fan pagar per tot i no ens tornen res.

Sebastià Alemany (Venedor de cotxes). És clar que si, hi ha massa impostos i ara amb la crisi tenim pocs guanys i hem de fer molta feina.

Miquela Mas (Syp Fleming). No ens volen deixar fer feina, mantenim massa gent que no fa feina.

Cada primer dijous de mes al vespre hi ha tertúlies nacionalistes al restaurant Milan de la plaça Alexandre Fleming. A la de dijous passat, amb el president de la CAEB Francesc Albertí d'estrella, es va parlar i discutir del que és diví i del que és humà, d'economia i pressió fiscal, d'independència i federalisme... després de menjar el frit de mè i beure el vi de Binissalem, tot per 800 pessetes, cafè inclòs.

Lluïsa Gallardo i filla. És molt forta. Aquí feim la feina i els espanyols es gasten els nostres doblers.

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (CantonadaAVINGudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

Trofeus Miquel Bonnín
Trofeus, clauers, medalles,
plaques commemoratives
Eusebi Estada, 73 B
Tlf. 20 74 22. 07004 Ciutat de Mallorca

S.A.E.
Jaume Mesquida Llabrés
VENDES
Suministres i aparellatge elèctric
C/. Sant Francesc de Sales, 62
Tel. 20 95 90 CIUTAT

BAR CHULES
Cuina mallorquina — Tapes Variades
Cada dia, menú de 6 plats
C/. Cardenal Rossell, 70 — Tlf.: 49 21 99
Coll d'en Rabassa

zoldos
FRATU
Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

ELECTRONICA
El Gaucho
SERVEI TÈCNIC
* Televisió
* Vídeo
* Ràdio Cassettes
* So
* Instal·lacions Antenes
Col·lectives, individuals
i Parabòliques
DISSENY I ASSESSORAMENT
* Electrònica Industrial
* Telecomunicacions
* Alta Fidelitat
* Registradores
Electròniques
Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

FLORS NATURALS CENTRES, CORONES RAMS DE NUVA
ARRANJAMENTS FLORALS PER A NOCES, COMUNIONS, ETC...
FLORISTERIA LA PRIMAVERA
C/. Francesc Manuel de los Herreros, 12
Tlf. 27 15 53 - Ciutat
SERVIM A DOMICILI

La Mejillonera
Carrer Nanses-Tlf. 490703
Just devora el Club Nàutic de Can Pastilla

PIZZERIA MOLINS
56 pizzes diferents
C/. Vicari J. Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar)
Tl.: 41 12 11

Rte. Pirineu

RESERVA

Tel. 76 83 54

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

LA SEVA TAULA
Cami Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Cami Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Rte. Brill

Direcció
Juan i Miguel

Merendero

(La
Mejillonera)

Peixos-mariscos i carns

Horari de les 10 del matí a les 3 de la matinada.

Carrer Garsa, 14 - Tlf. 26 32 32 - 26 68 05 - La Ribera de Can Pastilla

Restaurant Indú

Asha Rani

A la cuina indú, no tot és picant. Greixim al gust
Carrer Joaquim Verdaguer, 3 — Tlf. 26 88 19

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepans
Som especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tlf.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

CHINA
RESTAURANT
ORIENTAL
C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

RESTAURANT ROCINANTE

Menú a 600 ptes.
Carrer Joan d'Austria, n.º 15
Tel.: 741473. Badia Gran

Republicanos 1 Tel. 26 30 01
(ENTRE BALLEARS 8 i 9)

EL ARENAL • MALLORCA

Carrer dels republicans, 1 — Tlf. 26 30 01
(Entre els balnearis 8 i 9) — S'ARENAL DE MALLORCA

Gastronomia

• Es Mollet

Diumenges Tancat

PEIX I MARISC
A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR

PARRILLA - GRILL

Especialitat en carns a la planxa.
Graella a disposició
Cami de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:

Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.

Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.

Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

RESTAURANT

Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada

AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA
Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure

Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

LA FINCA RESTAURANT

(Diumenges tancat)

SES CADENES (Sortida 4 de l'autopista)
Tlf. 49 19 56 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

Cafeteria

Can Tanos

Pizzes - carns i tapes.
Se fala galego.

Carrer Cardenal Rossell, 88. Tlf. 49 11 10. Coll d'en Rabassa.

RESTAURANT CALDENTY

Cuina mallorquina

Carn al forn - paelles - panades i robiols
Menú del dia, 550 ptes.

Carrer de Manacòr, 127

Tel.: 27 10 52 — Ciutat de Mallorca

RESTAURANT

ES

DAU

Sopes, escaldums,
porcella rostida...

Avinguda Es Dau, s/n
Tlf. 64 62 80

Montuiri

RESTAURANTE

Ca'n Farineta

Cuina mallorquina-Carns i peixos.

Tlf. 60 21 01 Es Figuerol-MARRATXI

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49

LES MERAVELLES

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Pollença, local comercial per llogar, 220 m2, situat al carrer Major. Grans mostradors. Tel 53 03 65.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Immob. Pascual. Tel. 72 62 04.

PLANTA BAIXA amb tres habitacions i corral al Molinar. Se ven. Tel. 413373-270654

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

Compraria xalet pels voltants de s'Arenal. Tel. 261734.

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

CAN PASTILLA. Se ven primer pis, 180 m2 a 1a. línia, bany complet, lligador, dues cambres dobles, menjador espaiós, cuina, rebost, traster i gran terrassa de 80 m2, armari embotrats i possibilitat de foganya. Preu interessant. Tel. 522130.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m2. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Es ven casa vella a Sant Joan. Tel. 526398.

Lloguer de Bar-Restaurant en ple funcionament, obert tota la temporada. Zona Hotel Cupido. Lloguer anual 2.250.000 ptes. Tel. 26 63 95.

Necessit llogar un lloc d'aparcament per cotxe, a la zona del Coll d'en Rabassa o Can Pastilla. Tel 26 12 46.

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Venc finca rústica a Llucmajor, 4.000 m2 de terra amb ametllers i fruiters. Casa amb menjador i xemeneia nòrdica, bany, dormitori, cuina amb trespol de gres, dos aljubs, font, terrassa i jardí. Preu 5 milions. Tel. 46 02 47.

Per no poder atendre, es traspasa local al centre de s'Arenal. 100 m2, soterrani de la mateixa superfície, venda de pa, productes de pastisseria i alimentació. Dotat completament i en ple funcionament. Es calcularan les existències. Tel. 75 37 07.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de s'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

PALLASSOS TOPOLINSHOW
Aniversaris, comunions, especials bodes
Tlf.: 41 68 27

PERRUQUERIES

CENTRE d'estètica i salut, Irene Beltran. C/ Cardenal Rossell, 58. Tel. 26 77 67. Coll d'en Rabassa.

Perruqueria Pep. Unisex. Carretera de Llucmajor 204. Tel. 49 13 67. S'Ar-anjassa.

PERRUQUERIA PALOMA. C/ Illes Pitiüses, 15. Les Torres. Tel. 49 19 71. Coll d'en Rabassa.

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

ANIMALS DE COMPANYIA

Consultori veterinari. Plaça dels Nins, 26. Tel. 267664 s'Arenal. De dilluns a divendres de 17 a 20 hores.

Clínica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

PEIXETERIA CANTABRIC

SERVEI D'ALIMENTACIÓ

Plaça Cardenal Reig, 5
07004 Palma - Mallorca

Tel. 75 10 13
Part. 20 77 83

ONES Balear
Venda i reparació de caixes de seguretat. Portes blindades. Portes contraincendis. Panys electrònics i banda magnètica. Control accessos. Circuits C.T.V.
Carrer Eusebi Estada, 27. Tlf. 29 74 94. Fax: 75 62 42. 07004 Ciutat de Mallorca

UNA EMPRESA MALLORQUINAPER A MALLORCA
SERVICI DE RESCATA PERSONES DE 19 A 8 HORES

capra S.A.

Montatge, conservació i actualitzacions segons la normativa vigent
Cridi'ns i demani prespost sense compromís
Servicis d'urgència dissabtes, diumenges i festius de 8 a 20 hores
07008 CIUTAT DE MALLORCA
C/ Son Canals, 4
FAX 41 33 13 — Tlf.: 41 39 85

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELF:

ATENCIÓ

- Escriu un sol anunci per cupó.
- Usau lletres majúscules.
- Escriu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PETITS ANUNCIS

VENDES

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

VENC màquina d'escriure, barata. Podeu veure-la al c/ Aragó, 70, 1er-A. 07005 PALMA.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense entrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Comandes de llibres text-lectura, infantil i juvenil. Fotocòpies. Avda del Cid, 56 Son Ferriol. Tel. 42 76 88.

Venc grup Electrògen dièsel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47.

DACHSHUNDS. Cadells de pèl dur, linia de caça i de gran bellesa. Tenim també sementals de pèl llarg, curt i dur. Teckels de Jusadi. Tel. 23 94 21.

Compraria ROSTIDOR DE POLLASTRES de tres o quatre espases. Tel. 411107.

Venc Llaüt Copino 36, "Na Polida", amb dos motors, impecable estat. Veure'l al C.N. Cala Gamba. Tel. 268176, 743648 (Hores oficina). Demanau per Joan.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

Venc dues rodes noves de Talbot Horizon a preu d'amic. Els interessats per veure-les al carrer Aragó, 70, 1, A Palma.

Venc un menjador usat i en bon estat. Preu a convenir. Moble llibreria, taula i siscaires. Tel. 540746.

Venc ordinador nou a bon preu, interessats al carrer Aragó, 70, 1, A, Palma.

PERSONALS

En la meua infància la boira tapava la meua ànima, però ara és el fred, arriba el nou any i no puc estar sola. Tenc 65 anys i vull trobar un home carinyós. Tel. 710087.

Assessor fiscal, 46 anys, alt, de bon veure, responsable, vida còmoda, voldria conèixer dona a qui agradi la llar, educada, elegant, sana, per relacions matrimonials. Tel. 721494.

Secretaria, 32 anys, necessit carinyo, cerc senyor bon al.lot de fins a 45 anys, la resta no importa, som dolça, afectuosa, senzilla, de moment amiat, després fins matrimonials. Tel. 710087.

Refusa la soledat, amb mi seràs feliç, i jo amb tu. Em diuen Carles, 22 anys, fadrí, pis, visc sol, estalvis. T'estic cercant si ets divertida i alegre. Tel. 277990.

Viuda, 55 anys, caràcter senzill, dolça, som sensible i estic sola. Voldria fer amiat amb senyor amb la mateixa situació que la meua. Tel. 710087.

Viuda, sense fills, 70 anys, mallorquina de Palma. Pis propi, vida bé, voldria conèixer senyor seriós, necessit estimació, comprensió. Cridau-me al 721494.

Mestra d'escola, 36 anys, fadrina, 1'60 d'estatura, físicament agradable. Cerc senyor, preferiblement mallorquí, de 35 a 50 anys, podeu cridar-me per tenir, de moment, una bona amiat... Tel. 722836.

Enginyer tècnic, 45 anys, vidu, fills independents. Estic bastant sol, tenc amiat, però no parella. Senyora distingida, crida'm. Tel. 710087.

Fadrí. Càrrec important, 39 anys, 1'87 metres, cotxe, xalet, necessit companya, fidel, atenta, sincera. Tel. 710087.

Separada, 37 anys, bon físic, agradable, educada. M'agradaria trobar senyor, amable i net. Don el que deman. Per relació de bona amiat. Tel. 277990.

Mestra, rossa, elegant, 40 anys, separada legal, amb un fill gran. Vull trobar un company. Tel. 710087.

Fadrineta, amb ganes de viure, 28 anys, morena, feineria; cerc home responsable, primmirat. Tel. 721494.

Empleat de fàbrica de llet, 27 anys, molt agradable, de bon veure, 1'87, feina fixa. Cerc al.lota amable, seriosa, amb les idees clares i molta personalitat. Tel. 710087.

El meu cor et cerca, princesa, tenc 33 anys, divorciat, carinyós, vull enamorar-me com un jove, sense rumb ni pensaments, i vull que siguis la meua dona. Tel. 710087.

Dona de casa. Excelente cuinera, 1'68, inquietuds, feines, cuinar; voldria formar parella amb senyor, bo, senzill, sa, sense vicis, som carinyosa. Tel. 27 7990.

Marian, fadrina, 24 anys, 1'63 d'estatura. Som cuinera de restaurant. M'agradaria conèixer senyor formal, amable, de fins a 45 anys per fer amiat, estat civil indiferent. Tel. 721494.

Militar, alt càrrec, bona presència, 1'83 d'estatura, mallorquí, fadrí, 40 anys. Vull trobar parella per casar-me. Tel. 710087.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, vidu, 50 anys, sense fills. Interessat a trobar dona educada, bona, físicament agradable. Tel. 722836.

Senyora, 68 anys, viuda, bona presència, prima. Tenc la vida bastant resolta, visc de rendes altes, però estic sola. Tel. 710087.

Rosa, 20 anys, fadrina, guapa, simpàtica, alegre; treball en comptabilitats. El meu interès en aquest anunci és conèixer jove, bo. Tel. 721494.

Empresària, 52 anys, divorciada, sense fills, vida resolta; m'agradaria conèixer cavaller amb formalitat, educació, de fins a 70 anys. Tel. 722836.

Jove de 23 anys, treballador i de bon veure, comfortable, amb pis, desitj conèixer al.lota formal, carinyosa. Joan Lluís, C/ Comte de Sallent, 17 pral A. 07003 Palma.

Divorciat de 50 anys, bru, bona presència, agradable voldria conèixer dona amb qualitats semblants, comprensiva, que li agradi la llar, amb fins seriosos. Tel. 710087.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, estatura alta, pis i cotxe, m'agradaria conèixer al.lota, educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 277990.

Fadrina, aficionada a la música, feina fixa, vull conèixer jove de 20 a 25 anys amb gusts similars, per a sortides i fins seriosos. Tel. 710087.

Advocada, senzilla, prima, ordenada, neta; vull conèixer senyor bo i agradable, sense problemes, de fins a 40 anys, per formar una família. Tel. 710087.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, trajectora, aficionada a l'esport, ball i de més. Vull fer parella / matrimoni amb home de 34 a 46 anys, sense mals vicis. Tel. 710087.

Jove de 22 anys desitjaria conèixer al.lota per sòlida amiat. Apartat de Correus 869 Palma.

Fadrina, 28 anys, responsable, carinyosa, vull amiat amb senyor culte, intel·ligent que li agradi la llar i la família. Tel. 710087.

A mares fadrines, viudes, divorciades, separades, i a totes les persones fadrines i amb problemes de solitud, que vulguin trobar seguretat de futur feliç, en la nova parella, posau la confiança en la Pareja Unida, Centre de Relacions Personals. Avda. Comte de Sallent 17 pral A. Palma. Tel. 710087.

Senyora 50 anys, de bon veure, que estima la llar, simpàtica, m'interessa conèixer senyor formal, per fer bona amiat. Cridau-me al 721494.

Som un jove de 27 anys, fadrí, comerciant, pis, cotxe; vull conèixer al.lota amb fins formals, bona amiat. Telefonau-me la 722836, l'agradarà.

Jove formal, 21 anys, interessat a contactar amb al.lota jove, neta i de bon veure. Som alt i amb futur. Escriviu-me, Pedro José, carrer Aragó, 70, 1, A, Palma.

MI MUEBLE

Exposició i venta de mobles
Ronda Migjorn, 103. Tel. 66.15.64. Lluçmajor.
C/. dels trencadors, 7. Tlf.: 26.16.29 s'Arenal

Per enviar o
recollir qualsevol
sobre o paquet en
poques hores.
Urbans, regionals,
nacionals,
internacionals
Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74.33.35 - 36.
S'Arenal

Distribuidor (Supervisor)
Líder en nutrició celular els 90
Faci la seva comanda a Catí Crespi
Avinguda Comte Sallent 17, pral, A
07003 - Palma de Mallorca (Espanya)
Tel.: (971) 722836-540586

Jerónimo Pou, 9
Tlf.: 468136
Tomas Forteza, 24
Tlf.: 462686

NOTA DE REDACCIÓ. Davant les notícies que hi ha una/es persona/es que en nom nostre es dediquen a fer i a cobrar publicitat, S'ARENAL DE MALLORCA comunica que tots els nostres representants van degudament acreditats amb una targeta d'identificació de l'empresa.

Pregam que en cas de descobrir alguna d'aquestes persones denunciieu tot d'una el fet. La nostra publicació es reserva el dret a emprendre accions legals en contra d'aquests estafadors.

Administratiu, 28 anys, alt, bona presència. Vull co-
nèixer al.lota senzilla. Tenc
un treball segur, cridaui-
me al 710087.

GASTRONOMIA

**BAR RESTAURANTE AN-
DREU.** Cuina variada i
tapes. Sopars deportius i
de companyia. Carrer de la
Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i
begudes xineses. Carrer
de Joaquim Verdaguier, 12.
Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana
mallorquina. Carrer de Fel-
nita, cantonada Manacor.
Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

McDONALD'S S'ARENAL.
Celebra el teu aniversari
amb nosaltres en un am-
bient familiar. Avinguda na-
cional, 34 (entre els bal-
nearis 8 i 9). Tel. 491891.
Srta. Susana.

**RESTAURANT SA BO-
LERA.** Cuina feta com
Deu mana. Si frissau, no
vengueu. Carrer Acapulco,
4. Sortida, n. 3 - Les Mera-
velles. Tel. 265188.

BAR ARNAU. Menú casolà a
700 ptes. C/Guillem Cir-
erol, 5 s'Arenal.

SERVEIS PROFESSIONALS

PNEUMATICS SON FERRIOL,
equilibrats de rodes, canvi
de rodes i pegats, alineació
de direccions assistida per
ordinador. Avinguda del
Cid, 73. tel. 42 75 53 Son
Ferriol.

Cristalleria S'ARANJASSA

Ctra. de Llucmajor, 201
Tel. 26 71 09
S'ARANJASSA

Mallorquí, 26 anys cerca
qualsevol feina seriosa.
Anglès, suec, català i cas-
tellà parlats i escrits. Ex-
periència en hotelaria
(Recepció Hotels) i mante-
niment de vaixells espor-
tius. Contactau amb Se-
bastià. Tel. 401885.

BUGADERIA OLIMPIA. Servei
a hotels i Restaurants.
Rental de roba a particu-
lars. C/ Titus Livi, 10. Tel.
262960 Can Pastilla.

BUGADERIA Super Clean,
rentam en sec i amb iagua,
mantes, cobertors i tota la
resta. C/ de sant Antoni de
la Platja, 8 - Can Pastilla.
260370.

TINTORERIA CALTOR.
Netetja de catifes, mantes,
cortines, cobertors i tota
classe de peces de vestir.
Carrer Torrent, 9 - S'Aren-
al. Tel. 265447.

Qualsevol feina seriosa a
qualsevol punt de l'illa.
Mallorquí, 26 anys, anglès,
suec, català i castellà par-
lats i escrits perfectament.
Preferentment a zones tu-
rístiques. Experiència a
hotels, recepció, etc. Con-
tactau amb en Sebastià.
Tel. 401885.

Shiatsu: massatge energè-
tic basat en la medicina
tradicional xinesa. Ideal
per combatre l'estrès, de-
pressions i en general
qualsevol desequilibri físic,
emotiu i mental-espiri-
tual. Fa feina sobre el sis-
tema immunològic i refor-
ça el nostre poder natural
d'autocuració. Carme,
massatgista diplomada.
Demaneu hora per telèfon,
també passo a domicili.
Tel. 26 42 59.

Mallorquí, 26 anys, cerca
qualsevol feina seriosa.
Anglès i suec parlat i escrit
perfectament. Contactau
amb Sebastià, 40 18 85.

**TELEVISORS, vídeos, ra-
dio-cassettes, arreglam.
ELECTRONICA J. GAR-
CIES.** Carrer Francesc
Frontera, 10. Tel. 264335-
Coll d'En Rabassa.

ARREGLAM rentadores,
màquines registradores, ra-
dio-cassettes de cotxes,
porters electrònics. Elec-
tronica EL GAUCHO. Car-
rer Mallorca, 2. Telèfon:
263423.

INSTAL·LACIONS elèctri-
ques i sanitàries
CC.JU.CB., instal·ladors
oficials de gas ciutat, propà
i butà. Carrer Marqués de
Tenerife, 77. Tel. 242593 -
Son Ferriol.

PNEUMATICS BRASIL,
pegats ràpids, bateries, co-
rreges de ventilador, cam-
vis d'oli, greixar, rentats de
motor. Carretera de Mana-
cor, 391 - Son Ferriol. Tel.
270645.

BUGADERIA LLITERMA. Au-
tòservei, rental en sec i en
banyat, neteja de catifes,
servei ràpid. Carrer Virgili,
17. Tel. 26 63 31. Can
Pastilla.

Persona cerca feina per fer
a casa; mecanografia, ce-
ràmica, llistes de correus...
Tel. 29 70 67.

ENSENYANCES

Don classes de Do-in
-automassatge japonès-
grups reduïts (4 persones).
Carme Tel. 264259.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

* Informàtica
— Programació en:
BASIC - CLIPPER
dBASE III PLUS
— Formació d'usuaris en:
QUATRO - LOTUS 1-2-3
WORDPERFECT - WORKS
* A més d'un llarg
etcètera pots aprendre:
BANCA - REPAS
COMPTABILITAT
MECANOGRAFIA

CLASSES particulars de
ball, individual o parelles,
cha-cha-cha, rumba,
fox-trot, samba i altres.
César, llista de correus de
Can Pastilla.

Cerc professor/a d'anglès,
preferible nadiu, per rebre
classes particulars. A canvi
don massatge Zen-Shiat-
su. Carme, massatgista Di-
plomada. Tel. 264259.

Si voleu distintes menes de
fulles i llibres catalanistes
del tot gratis ens podeu
escriure a: Fons de Docu-
mentació. Carrer Benassal,
3, 7è, 27a. Castelló 12005.
També informació de na-
cions i ètnies sense estat.

Oferim de franc cursos bi-
bliics i subscripcions a re-
vistas cristianes en català:
Ajuda Evangèlica dels Paï-
sos Catalans. Ap. 1022
Castelló 12005. Tel. 964-
207607 (secció d'enseny-
ament).

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE
nou de la nostra gamma,
vingui i en parlarem.
AGENCIA OFICIAL RE-
NAULT. Tel. 413867 -
Son Ferriol.

El llibre d'avui

Estudis Baleàrics, núm. 44 - 45. «Homenatge a Josep M. Llompert»

L'últim número de la
publicació Estudis Baleà-
rics, el 44-45, està dedicat
íntegrament a l'escriptor i
poeta mallorquí Josep Ma-
ria Llompert, recentment
traspasat. En aquest mo-
nogràfic col·laboren nom-
brosos escriptors i inves-
tigadors illencs que re-
passen, cada un d'ells, una
part de la vida i de l'obra
d'aquest gran autor, que
enguany es veu homenat-
jat per les distintes enti-
tats culturals de les nos-
tres illes. Estudis Baleàrics
s'ha sumat a l'homenatge i
li ha dedicat aquest nú-
mero de la col·lecció.

"Qualsevol que s'acosti
a la persona de Josep M.
Llompert, i molt especial-
ment si ho fa en aquests
darrers anys, serà segu-
rament atret per la seva
anomenada i el seu pre-
dicament com a poeta,
però trobarà tot d'una les
altres facetes que li faran
copsar tot l'abast de la
seva feina: el poeta és
escriptor, és estudiós de la
nostra història i de la
nostra cultura, és crític
literari, historiador de la
literatura i director de
publicacions, és el conver-
sador i l'amic preat, el
mestre del qual mai no
s'acaben d'allunyar els
deixebles, el posseïdor
d'un magisteri moral que
ningú no pretén assolir, el
punt de referència per a
molts d'altres escriptors,
l'escriptor polític, tot i que
potser ell voldria precisar
alguna cosa sobre aquest
darrer qualificatiu."

Estudis Baleàrics, núm. 44-45.
Homenatge a Josep M. Llompert.
Institut d'Estudis Baleàrics. Con-
selleria de Cultura, Educació i
Esports, Govern Balear. 216 pàg.
Novembre-Març 1992-93.

L'església de la Bonanova fou el lloc elegit per Maria Vallespir
i Joan J. Sanz per unir-se en matrimoni. El lloc que triaren per
fer el sopar de nocces fou el Restaurant del Casino de Mallorca.
Un cop allà, tots els seus convidats s'ho passaren d'allò més bé.
(Foto Velázquez)

Pere Mari i Rosalia Siquier varen contreure matrimoni a
l'església de Sant Marçal. Després de la cerimònia religiosa
convidaren al sopar de nocces als seus familiars i amics que
anaren al Foro de Mallorca per celebrar aquest esdeveniment.
(Foto Segura)

Carlos Iscar és el corredor de l'equip Ficom-Renault de Ciutat.
Ha participat al campionat d'Espanya Júnior i ha estat dins els
quinze primers. A la foto el veim amb els seus mecànics, Sebastià
Crespí i Guillem Salvà.

Na Maria del Carme Moyà i en Joan-Manuel Rodríguez es
casaren a l'església del Coll d'en Rabassa el passat 12 de
desembre. Una vegada casats anaren al restaurant Tay-Tay, on
feren el sopar de nocces envoltats dels seus familiars i amics.
(Foto Velázquez)

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon: 265005.

FRANCESC PEP CORTES: "VOLEM POTENCIAR QUE ELS CLIENTS DEL BARRI COMPRIN AL BARRI"

Francesc Pep Cortès és membre de l'Associació de Comerciants des Capitol. Aquesta associació creada el juny de 1992 va iniciar les activitats el passat mes de novembre i va organitzar una campanya de cupons i de rifes per tal de potenciar que els clients del barri comprin al barri. Un dels lemes de l'Associació és **El comerç dona vida i seguretat al barri**.

- **¿Com va sorgir l'Associació de comerciant des Capitol?**

Bé, va sortir de la inquietud del sector de comerciants per una banda, i d'altra de l'oportunitat que ha suposat el Pla de Suport a la Remodelació del Comerç que ha fet el Govern Balear i que ha donat una subvenció de 1.400.000 ptes.

- **¿Com valoreu la campanya que heu fet per les festes de Nadal?**

Aquí mai no s'havia fet una cosa semblant i això en principi sempre és positiu, ara comercialment parlant més que res va esser un detall i una atenció amb els clients de la barriada.

- **¿Teniu previstes més activitats com aquestes?**

Sí però encara no està decidit com les enfocarem.

- **Quants de comerços estan adherits a l'associació?**

L'afiliació no és baixa però tampoc no hi som tots. Per donar una xifra aproximada fins ara ja s'han afiliat un 50% dels comerços.

- **Ens podeu dir els objectius de l'associació?**

Mirau, l'objectiu principal és potenciar que els clients del barri comprin al barri. Per tal d'aconseguir això ja hem elaborat diverses propostes com, per exemple,

* Integrar l'associació al patronat municipal d'il·luminació nadalenca per tenir així l'any que ve els carrers de la barriada il·luminats per les festes de nadal.

* Oferir aparcament gratuït als nostres clients com a resultat d'un conveni amb l'empresa explotadora del parking de la plaça Fleming.

* Proposta de crear un carnet jove per incentivar el jovent a comprar a la barriada.

* Crear un catàleg comercial amb les distintes ofertes dels associats i repartir-lo de forma periòdica per les cases, etc.

- **¿Com funcionau a nivell intern?**

Pagam en principi una quota de 10.000 ptes.

- **¿Teniu contactes amb altres associacions semblants?**

La nostra associació és lliure i independent si bé estam integrats dins PIMEM a fi de gaudir d'un suport logístic, tècnic i burocràtic.

- **¿Què opinau de la pressió fiscal?**

En principi la idea que un estat sobirà recapti uns impostos al poble per crear uns servicis i donar una qualitat de vida

per a tots igual, me pareix just, solidari i humà. Ara bé, la recaptació hauria de ser igualment justa i no com ara que els petits comerciants estan sotmesos a una pressió fiscal més dura. La raó és clara: les multinacionals, bancs, grans empreses etc. allà on hi ha molts de doblers hi ha també molt de poder i d'influència. I ja se sap! Als treballadors, qui més que manco van de net a net, no els poden demanar més del que els demanen. Queden les petites i mitjanes empreses a les que cada dia van ofegant més i més i no se n'adonen que si nosaltres no podem aguantar el cop i sucumbim, tota l'economia del país sucumbirà amb nosaltres.

- **¿Hi veis cap solució?**

Home, econòmicament parlant seria ideal que un Govern Balear independent d'Espanya gestionés la riquesa que aquí se genera i l'administrés en benefici de tots els qui vivim i treballam a les Balears. Diuen que la renda per càpita de Balears està per damunt de la mitjana europea però en canvi això no es nota en la qualitat del servicis.

GUANYADORS DELS PREMIS MÉS IMPORTANTS CONCEDITS PER L'ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS D'ES CAPITOL

1 Bicicleta Mountainbike: Coloma Mª Pau Daviu

1 Joia valorada en 50.000 ptes.: Nieves Lillo Galindo

1 Viatge a París de quatre dies i per a dues persones:
Francisca Lliteras

JOANA Mª MIRO: "ARA EN OFERTA LAMPADIS CRISTALL DE ROCA"

- **¿Quants d'anys fa que funciona la vostra botiga?**
Vàrem obrir l'any 1979, ara fa idè 15 anys.

- **¿Quina és la vostra clientela?**

És molt variada. Tenim clients del barri i de fora.

- **¿Estau adherits a l'Associació de Comerciants?**
Sí. De moment pareix que volen arrencar bé. doblers que han aconseguit del Govern Balear dedicar-los més a millorar una mica l'aspecte per exemple, els rètols del carrer. No pagar-los una part proporcional.

- **¿Teniu alguna oferta especial en aquests moments?**
Nosaltres sempre solem tenir alguna oferta. A moments, durant els mesos de gener i febrer oferta les làmpades d'strass i de cristall de 40% de descompte.

- **¿Què trobau que s'hauria de millorar de la barriada?**
Trobo que hi ha poca seguretat. Un temps, fa de 10 anys hi havia els guàrdies de barri i ara no hi són. Se'n cuiden d'ordenar el tràfic a l'entrada de l'escola. No se'n cuiden de vidilar i si et passa alguna cosa on has d'anar.

En Rafael Gelabert i na Maria Comas celebraren les festes de Nadal el passat dia 8 de novembre de 1992. L'acte religiós va tenir lloc a l'església de Sant Magí, de Santa Catalina; el sopar de Nadal, el varen fer al Palau de l'Arròs de la Ciutat.

SA TORRE
Restaurant

Bodes-comunions-batejos-negocis...

Ctra. Arenal — Cap Blanc, Km. 7'5
Urbanització Sa Torre

Foto Studio
Monserrat

Reportatges fotogràfics i de vídeo
Revelats i còpies en 30 minuts
Plaça de Sant Antoni, 5.
Tlf.: 71.39.36
Ciutat de Mallorca

Restaurant
Ca's Carbone

Dimarts tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

TORRES R.
FOTÒGRAF

Avda. del Cid, 12
Tel. 42 83 19
Son Ferriol - Palma

FOTOISE

JOAN TALTAVULI
ESTUDI FOTOGRÀFIC

C/ Peregrí Barrancó, 10, 9
Tel. 27 14 43

Alumnes d'aeròbic del Gimnàs Olímpic.

Cordes, anelles i tota classe d'aparells al Gimnàs Olímpic.

Entrevista a Maria Quart

El Gimnàs Olímpic, situat al carrer Reina Maria Cristina, vora la plaça d'Espanya a Ciutat, enguany compleix el seu trentè aniversari. Parlem amb Maria Quart, l'actual propietària i filla del fundador.

- L'any 1963 ton pare va obrir aquest gimnàs, ¿quins foren els motius?

Mon pare sempre ha estat molt aficionat a l'esport, fou campió d'Espanya de Pesca, i per això obrí el gimnàs.

- ¿Quins esports s'hi practicaven aquells anys?

Primer de tot s'hi va practicar la boxa i la lluita lliure; aleshores hi havia molta més afició a aquests esports que la que hi ha actualment.

- ¿Sempre ha estat al mateix lloc el gimnàs?

El solar on hi ha el gimnàs era de la meua família, i ells construïren tot el que hi ha.

- Actualment tu ets l'encarregada, ¿com has viscut tots aquests anys fins avui?

Des de petita m'he anat introduint, tira a tira, dins tot el món de l'esport; primer vaig fer gimnàstica rítmica, llavors gimnàstica esportiva, i vaig aconseguir ser campiona d'Espanya, posteriorment vaig practicar la dansa... i als setze anys vaig començar a fer classes al gimnàs de mon pare.

Ara fa tres anys, jo i el meu marit, que també és esportista i ve del món del judo, vàrem agafar el negoci.

- L'Olímpic és un dels gimnassos de Ciutat amb més solera, i que funciona més bé, ¿per què passa això?

Crec que és perquè el nostre gimnàs té molta solera, i això es comunica entre la gent; molts dels joves que hi vénen és per mor de la recomanació del seu pare o mare que abans

hi han passat. També crec que és perquè hi ha un equip de bons professionals que fan una bona feina.

- ¿Preparau gent per a competició?

Actualment no, és més bé per gent que senzillament vol practicar l'es-

port. El que sí voldria dir és que som un dels pocs gimnassos que tenim aparells per a esports clàssics com són anelles, l'escala, etc. També tenim un rocòdrom per la gent que vol practicar l'escalada, a més del que és habitual en els gimnassos.

GIMNÀS OLÍMPIC

Francesc Llinàs i Mariela Cuat

ofereixen:

Aerobic

Jazz

Dança infantil

Sevillanes

Culturisme

Manteniment

Corda

Kung-Fu

Anelles

Gabinet mèdic

Aprimar-se

i ara

Rocodrom d'escalada

Solarium

Sauna

1 x 2

Per cara dos persones, una matrícula gratis

**Carrer Reina Maria Cristina, 10
Tlf.: 75 39 09 Ciutat de Mallorca**

Les nines de Tània aprenen ballet.

Són els petits de la guarderia Mafalda amb la seva mestra.

Són els nins
de la barriada
de la plaça
Fleming de Ciutat
que aprenen
lluita japonesa
i coreana amb
el propòsit
de defensar-se
dels seus
enemics.

En David i en Xavier són germans i varen fer la primera comunió junts a l'església de l'Encarnació. Posteriorment anaren amb els seus familiars i amics al restaurant Tai-Tai de s'Arenal per celebrar, peus davall taula, aquest fet. (Foto Segura)

S'Arenal
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

..... D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.500 PTS**

Rebut domiciliari a un banc

Entitat:

Sucursal:

Banc.: Suc.:

Compte n.º:

Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviaïu-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Són les més grans del Gimnàs Tània.

N'Antoni Verdera i na Maria Moyà es varen casar el passat 12 de setembre a l'església de Sant Marçal. Posteriorment varen fer el sopar al xalet de la seva propietat. Uns dies després partiren de viatge de nuvis cap a Kenya. (Foto Terrades)

En Guillem Tarancon i na Pilar Estades es casaren el passat dia 12 de desembre a la basílica de Sant Francesc, soparen, amb tots els seus convidats, al Club Es Forti. Posteriorment anaren de viatge de noces a París. Enhorabona! (Foto Terrades)

El passat mes d'octubre es varen casar en Gabriel Picó i na Francisca Paredes. La cerimònia religiosa va tenir lloc a la parròquia de Sant Sebastià, i en sortir-ne anaren a fer el sopar de noces al restaurant de les coves de Galdent a Llucmajor. (Foto Segura)